

Udskriftsdato: onsdag den 10. juni 2026

2012/1 LSF 7 (Gældende)

Forslag til Lov om CO2-kvoter

Ministerium: Klima-, Energi- og Bygningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Bygningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 1606/1123-0048

Forslag

til

Lov om CO₂-kvoter¹⁾

Kapitel 1

Lovens formål, definitioner m.v.

§ 1. Loven har til formål at fremme en reduktion af udledningen af kuldioxid (CO₂) og andre drivhusgasser på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde gennem en ordning med omsættelige kvoter og kreditter.

§ 2. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) *Administrerende medlemsstat*: Den medlemsstat, der er ansvarlig for at administrere kvotedirektivet for så vidt angår luftfartsoperatører.
- 2) *Biobrændstoffer*: Flydende eller gasformigt brændstof til transport, som er fremstillet på grundlag af biomasse.
- 3) *Biomasse*: Den bionedbrydelige del af produkter, affald og restprodukter af biologisk oprindelse fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige del af industriaffald og kommunalt affald.
- 4) *Chicagokonventionen*: Konventionen angående international civil luftfart, der fastsætter minimumskrav med henblik på at varetage sikkerhed inden for civil luftfart, som blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944.
- 5) *CO₂-ækvivalent*: En mængde drivhusgas, der har samme effekt på den globale opvarmning som 1 ton CO₂.
- 6) *Driftsleder*: Den juridiske eller fysiske person, der ejer en produktionsenhed eller driver produktionsenheden for egen regning.
- 7) *Drivhusgasser*: Kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), lattergas (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆) samt andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling.
- 8) *Elproducent*: En produktionsenhed, som den 1. januar 2005 eller derefter har produceret el med henblik på salg til tredjeparter, og hvor der ikke udføres andre af de aktiviteter, der er angivet i §§ 8-9, udover forbrænding af brændsel.
- 9) *Erhvervsmæssig luftfartstransportør*: En operatør, der mod vederlag stiller rute- eller charterflyvninger til rådighed for offentligheden med henblik på personbefordring, godstransport eller transport af postforsendelser.
- 10) *Flydende biobrændsler*: Flydende brændstof til energiformål, bortset fra transport, herunder elektricitet, opvarmning og køling, fremstillet på grundlag af biomasse.
- 11) *Forbrænding*: Enhver oxidering af brændsel, uanset hvorledes den varme og den elektriske eller mekaniske energi, der produceres ved denne proces, anvendes, og andre hermed direkte forbundne aktiviteter, herunder røggasrensning.
- 12) *Indfyret termisk effekt*: Den maksimale indfyrede brændselsmængde i MW, som kan tilføres et anlæg.
- 13) *Kapacitet*: Den maksimale produktionsevne pr. tidsenhed, jf. § 8.
- 14) *Kvote*: Bevis for retten til at udlede 1 ton CO₂-ækvivalenti en nærmere angivet periode.

- 15) *Luftfartskvoter*: Kvoter, der kun kan anvendes til dækning af udledninger fra luftfarten.
- 16) *Luftfartsoperatør*: Den fysiske eller juridiske person, der driver et luftfartøj på det tidspunkt, hvor det udfører en af de luftfartsaktiviteter, der er nævnt i § 11, eller ejeren af luftfartøjet, hvis førstnævnte person er ukendt eller ikke er identificeret af ejeren.
- 17) *Procesudledning*: Udledninger af drivhusgasser, som ikke er brændselsrelaterede, og som opstår som et resultat af tilsigtede eller utilsigtede reaktioner mellem materialer eller gennem deres omdannelse i en proces.
- 18) *Produktionsenhed*: En stationær teknisk enhed, der består af et eller flere anlæg beliggende på samme lokalitet, hvorfra der udføres de af loven omfattede aktiviteter tillige med eventuelle andre direkte tilknyttede aktiviteter, der har en teknisk forbindelse med aktiviteterne på stedet, og som kan have indvirkning på udledninger og forurening.
- 19) *Tonkilometer*: Flyvestrækning gange nyttelast, hvor flyvestrækning er storcirkelafstanden (great circle distance) mellem afgangsflyvepladsen og ankomstflyvepladsen plus et yderligere fast tillæg på 95 km, og nyttelast er den samlede masse af transporteret fragt, post og passagerer.
- 20) *Udledning*: Udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i en produktionsenhed eller et luftfartøj af de gasser, der er anført for den pågældende aktivitet i §§ 8-11.
- 21) *Verifikator*: Juridisk eller fysisk person akkrediteret efter Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.

§ 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende EU-retsakter om forhold vedrørende EU-registeret, jf. § 21, og Kyoto-registeret, jf. § 22.

Kapitel 2

Anvendelsesområde

§ 4. Loven finder anvendelse på stationære produktionsenheder, som på land- og søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone udfører de aktiviteter, der er omfattet af §§ 8-10. Aktiviteter, som har en betydelig teknisk forbindelse med aktiviteter nævnt i §§ 8-10, og som kan have indvirkning på udledning af drivhusgasser, er tillige omfattet af loven. Produktionsenheder eller dele af produktionsenheder, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, samt produktionsenheder, der udelukkende anvender biomasse, er ikke omfattet af loven.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på luftfartsaktiviteter, som angivet i § 11.

§ 5. Klima-, energi- og bygningsministeren træffer afgørelse om, hvorvidt en given produktionsenhed eller aktivitet er omfattet af loven, og offentliggør en liste over de produktionsenheder, der er omfattet af loven.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bestemme, at den fysiske eller juridiske person, som driver et anlæg, skal afgive enhver oplysning, herunder på tro og love, om anlæggets forhold og indretning, som er nødvendig for at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt en given produktionsenhed eller aktivitet er omfattet af loven.

§ 6. Hvis flere driftsledere på samme lokalitet i et samarbejde driver flere anlæg, som har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, kan klima-, energi- og bygningsministeren beslutte, at disse anlæg anses for at udgøre én produktionsenhed.

Stk. 2. Hvis flere fysiske eller juridiske personer på samme lokalitet i et samarbejde driver flere anlæg, som har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, kan klima-, energi- og bygningsministeren beslutte, at disse anlæg anses for at udgøre én produktionsenhed.

§ 7. Ministeren kan pålægge driftsledere for anlæg nævnt i § 6, stk. 1, fysiske og juridiske personer nævnt i § 6, stk. 2, og driftsledere for andre produktionsenheder med flere driftsledere at udpege én fuldmægtig, som på deres vegne varetager opgaverne i henhold til denne lov. Driftslederne og de personer, der er nævnt i § 6, stk. 2, hæfter solidarisk for de økonomiske forpligtelser og forpligtelserne til at returnere kvoter, som følger af denne lov.

§ 8. Loven omfatter udledning af kuldioxid (CO₂) fra følgende aktiviteter:

- 1) Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller anlæg, der udelukkende har til formål at forbrænde kommunalt affald.
- 2) Raffinering af mineralolie.
- 3) Produktion af koks.
- 4) Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm, herunder af svovlholdigt malm.
- 5) Produktion af råjern eller stål fra første eller anden smeltning, med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time.
- 6) Produktion eller forarbejdning af ferrometaller, herunder ferrolegeringer, hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl.a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdsning.
- 7) Produktion af primær aluminium.
- 8) Produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW.
- 9) Produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffinering, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt, herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel, på over 20 MW.
- 10) Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag.
- 11) Fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag.
- 12) Fremstilling af glas, herunder glasfiber, med en smeltekapacitet på over 20 tons/dag.
- 13) Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag.
- 14) Fremstilling af mineraluldsisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagge med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 15) Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter, hvor fyringsanlægget har en total nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW.
- 16) Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer.
- 17) Fremstilling af papir eller karton med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 18) Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, og hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW.
- 19) Produktion af salpetersyre.
- 20) Produktion af adipinsyre.
- 21) Produktion af glyoxal og glyoxylsyre.
- 22) Produktion af ammoniak.

- 23) Produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag.
- 24) Produktion af brint (H_2) og syntesegas ved reforming eller delvis oxidering, hvor produktionskapaciteten er større end 25 tons/dag.
- 25) Produktion af natriumkarbonat (Na_2CO_3) og natriumhydrogencarbonat ($NaHCO_3$).
- 26) Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af denne lov med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF.
- 27) Transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF.
- 28) Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF.

Stk. 2. Tærskelværdierne i stk. 1 refererer generelt til produktionskapacitet eller produktionsomfang. Hvis flere aktiviteter, der henhører under samme kategori, udføres i den samme produktionsenhed, lægges kapaciteten af sådanne aktiviteter sammen.

Stk. 3. Ved beregning af en produktionsenheds samlede nominelle indfyrede termiske effekt med henblik på at afgøre, hvorvidt den er omfattet af loven, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle produktionsenhedens tekniske anlæg, der forbrænder brændsel. Anlæg med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW og anlæg, der udelukkende anvender biomasse, indgår ikke i denne beregning. Anlæg, der udelukkende anvender biomasse, omfatter anlæg, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.

Stk. 4. Hvis det fastslås, at tærskelkapaciteten for en aktivitet nævnt i stk. 1 overstiges i en produktionsenhed, skal alle anlæg, hvori der forbrændes brændsel, bortset fra enheder der udelukkende har til hovedformål at forbrænde farligt affald eller kommunalt affald, medtages i udledningstilladelsen.

Stk. 5. Anlæg, som ikke er taget permanent ud af drift, medregnes ved fastlæggelse af produktionsenhedens samlede kapacitet, jf. stk. 1.

§ 9. Loven omfatter endvidere udledning af perfluorcarboner (PFC) fra produktion af primær aluminium.

§ 10. Loven omfatter endvidere udledning af lattergas (N_2O) fra følgende aktiviteter:

- 1) Produktion af salpetersyre.
- 2) Produktion af adipinsyre.
- 3) Produktion af glyoxal og glyoxylsyre.

§ 11. Loven omfatter udledning af kuldioxid (CO_2) fra alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads i en EU-medlemsstat, hvis luftfartsoperatøren er angivet på en liste over luftfartsoperatører, der har Danmark som administrerende medlemsstat, jf. dog stk. 2. Listen offentliggøres af klima-, energi- og bygningsministeren.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på flyvninger angivet i bilag 1.

Kapitel 3

Tilladelse til udledning af drivhusgasser, driftsforbud mv.

§ 12. En produktionsenhed, som er omfattet af loven, må kun udlede de drivhusgasser, der relaterer sig til produktionsenhedens aktiviteter, jf. §§ 8-10, hvis klima-, energi- og bygningsministeren har meddelt produktionsenhedens driftsleder tilladelse hertil. Ministeren kan bestemme, at driftslederen skal søge om tilladelse på skemaer anvist af ministeren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan ministeren i særlige tilfælde beslutte, at en driftsleder, som har ansøgt om tilladelse, midlertidigt kan udlede drivhusgasser, indtil ministeren har taget stilling til ansøgningen eller hvor afslag på tilladelse indbringes for domstolene, jf. § 15.

Stk. 3. Hvis flere driftsledere søger om tilladelse efter stk. 1 for samme produktionsenhed, tildeles tilladelsen den, som ejer produktionsenheden.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde:

- 1) Identifikation af produktionsenheden, dennes ejer og driftsleder.
- 2) En beskrivelse af produktionsenheden og dennes aktiviteter, herunder den anvendte teknologi, samt af de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til drivhusgasudledninger opført §§ 8-10.
- 3) En beskrivelse af kilderne til produktionsenhedens drivhusgasudledninger og planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af udledningerne, jf. kapitel 6.
- 4) Et ikke-teknisk resumé af oplysningerne i nr. 2 og 3.

§ 13. Klima-, energi- og bygningsministeren meddeler driftslederen tilladelse til udledning af drivhusgasser, hvis ansøgningen indeholder oplysningerne nævnt i § 12, og der foreligger en plan for overvågning og rapportering af drivhusgasudledningen godkendt af ministeren, jf. dog § 15, stk. 1.

Stk. 2. Udledningstilladelsen skal indeholde følgende:

- 1) driftslederens navn og adresse,
- 2) en beskrivelse af aktiviteterne og udledningerne fra produktionsenheden,
- 3) en plan godkendt af ministeren for overvågning af drivhusgasudledningen,
- 4) rapporteringskrav, og
- 5) en forpligtelse til at returnere kvoter svarende til produktionsenhedens samlede udledninger i hvert kalenderår, jf. § 27.

Stk. 3. I en tilladelse og ved ændring af en tilladelse kan ministeren stille vilkår om, at driftslederen overholder nærmere angivne krav, som er begrundet i virksomhedens særlige forhold.

§ 14. Driftslederen skal underrette klima-, energi- og bygningsministeren om forhold af betydning for udledningstilladelsen og for tildelingen af gratiskvoter, herunder alle planlagte ændringer i produktionsenhedens art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dens kapacitet, som kan medføre, at tilladelsen eller tildelingen skal ændres.

Stk. 2. Driftslederen kan ikke uden tilladelse fra ministeren overdrage en tilladelse.

Stk. 3. Hvis ministeren ved underretning efter stk. 1 eller på anden vis bliver opmærksom på forhold af betydning for en tilladelse, kan ministeren træffe afgørelse om ændring af tilladelsen, tilbagekaldelse af tilladelsen eller om driftslederen skal pålægges at ansøge om en ny tilladelse efter § 12. Den hidtidige tilladelse har gyldighed, indtil ministeren har taget stilling til ansøgningen om en ny tilladelse.

Stk. 4. Ved overdragelse af tilladelsen til en ny driftsleder indtræder denne i enhver forpligtelse vedrørende produktionsenheden efter denne lov på det tidspunkt, hvor ministerens godkendelse af overdragelsen er meddelt.

§ 15. Klima-, energi- og bygningsministeren kan afslå at give tilladelse til en driftsleder, som

- 1) i forbindelse med ansøgning om tilladelse i væsentlig grad har givet urigtige eller vildledende oplysninger,
- 2) gentagne gange eller groft har overtrådt bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør af loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, eller
- 3) har forfalden gæld til det offentlige, herunder afgiftsbetaling efter § 28, på mere end 100.000 kr.

Stk. 2. En afgørelse truffet efter stk. 1 kan af driftslederen forlanges indbragt for domstolene. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor, jf. stk. 3.

Stk. 3. Anmodning om domstolsprøvelse skal være modtaget af klima-, energi- og bygningsministeren senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt driftslederen. Sagen indbringes herefter for retten i den borgerlige retsplejes former af ministeren.

§ 16. En tilladelse efter § 13 kan tilbagekaldes, hvis driftslederen

- 1) har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven, EU-retsakter om forhold omfattet af loven, eller af vilkår for tilladelsen,
- 2) ikke er i stand til at antageliggøre at kunne varetage sine forpligtelser i forhold til denne lov på fuldt forsvarlig måde eller
- 3) har forfalden gæld til det offentlige, herunder afgiftsbetaling efter § 28, på mere end 100.000 kr.

Stk. 2. Afgørelse i sager omfattet af stk. 1, nr. 1, træffes af domstolene. Afgørelse i sager efter stk. 1, nr. 2 og 3, træffes af klima-, energi- og bygningsministeren.

Stk. 3. En afgørelse truffet efter stk. 1, nr. 2 og 3, kan af driftslederen forlanges indbragt for domstolene. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor, jf. stk. 4.

Stk. 4. Anmodning om domstolsprøvelse skal være modtaget af klima-, energi- og bygningsministeren senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt driftslederen. Sagen indbringes herefter for retten i den borgerlige retsplejes former af ministeren.

Stk. 5. Hvis ministerens afgørelse efter stk. 2, 2. pkt., indbringes for domstolene, kan driftslederen fortsætte sin virksomhed, indtil domstolens afgørelse foreligger.

§ 17. Hvis en luftfartsoperatør ikke opfylder kravene i denne lov og andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har kunnet sikre opfyldelsen, kan klima-, energi- og bygningsministeren anmode Europa-Kommissionen om at træffe afgørelse om at nedlægge driftsforbud over for den pågældende luftfartsoperatør.

Stk. 2. En luftfartsoperatør kan forlange, at klima-, energi- og bygningsministerens beslutning om at anmode Europa-Kommissionen om at træffe beslutning som angivet i stk. 1 indbringes for domstolene som angivet i § 15, stk. 3, inden anmodningen fremsendes til Europa-Kommissionen. Meddelelse af en beslutning efter stk. 1 skal indeholde oplysninger om adgangen til at begære domstolsprøvelse og fristen herfor.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren sikrer, at Europa-Kommissionens beslutning om at nedlægge driftsforbud over for en bestemt luftfartsoperatør håndhæves på dansk territorium.

Kapitel 4

Auktionering og gratis tildeling af kvoter

§ 18. Klima-, energi- og bygningsministeren auktionerer de auktionsandele, som tildeles Danmark, og som ikke tildeles gratis efter §§ 19 og 20.

Stk. 2. Indtægterne fra auktionering af kvoter med fradrag af omkostninger forbundet hermed tilfalder statskassen.

§ 19. Klima-, energi- og bygningsministeren tildeler gratiskvoter til produktionsenheder baseret på benchmarks fastsat af Europa-Kommissionen.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tildeling af gratiskvoter til produktionsenheder, herunder til nytilkomne produktionsenheder.

Stk. 3. Tildeling i et givent år er betinget af, at driftslederen er i besiddelse af en gyldig udledningstilladelse efter § 13, at nødvendige tilladelser efter anden lovgivning foreligger, og at de oplysninger af betydning for kvotetildelingen, som driftslederen har meddelt, er korrekte.

Stk. 4. Hvis en driftsleder ikke har opfyldt sin forpligtelse til at returnere kvoter efter § 27, stk. 1, fradrages den skyldige mængde kvoter i efterfølgende kvotetildelingen til driftslederen.

Stk. 5. Hvis tildelingen er baseret på urigtige data eller oplysninger, kan der ske en justering af kvotetildelingen i følgende år.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan beslutte, at en driftsleder, der er tildelt kvoter på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne i denne lov herfor i øvrigt er opfyldt, skal tilbagelevere kvoter svarende til de uretmæssigt modtagne.

§ 20. Klima-, energi- og bygningsministeren tildeler gratis luftfartskvoter baseret på benchmarks pr. verificeret tonkilometer fastsat af Europa-Kommissionen.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tildeling af gratiskvoter til luftfartsoperatører.

Stk. 3. Tildelingen er betinget af, at luftfartsoperatøren senest den 31. marts 2011 ansøgte om tildeling af gratis luftfartskvoter ved at indsende deres verificerede tonkilometerdata for 2010 for de luftfartsaktiviteter, der er nævnt i § 11, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Luftfartsoperatører, der påbegynder en luftfartsaktivitet som nævnt i § 11 efter den 31. december 2010, og luftfartsoperatører, hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 pct. om året mellem 2010 og 2014, kan ansøge om tildeling af gratis luftfartskvoter ved at indsende deres verificerede tonkilometerdata for 2014 for de luftfartsaktiviteter, der er nævnt i § 11. En ansøgning skal indgives senest den 30. juni 2015 på et ansøgningsskema anvist af ministeren.

Stk. 5. De tonkilometerdata, som er nævnt i stk. 4, skal overvåges i overensstemmelse med § 24 og verificeres i overensstemmelse med § 25.

Stk. 6. Det er en betingelse for tildeling af luftfartskvoter efter stk. 4, at aktiviteten ikke helt eller delvis er en fortsættelse af en luftfartsaktivitet, som tidligere blev udført af en anden luftfartsoperatør. Tildelingen kan endvidere ikke overstige 1.000.000 luftfartskvoter pr. luftfartsoperatør.

Stk. 7. Hvis en luftfartsoperatør ikke har opfyldt sin forpligtelse til at returnere kvoter efter § 27, stk. 1, fradrages den skyldige mængde kvoter i efterfølgende kvotetildelinger til luftfartsoperatøren.

Stk. 8. Hvis tildelingen er baseret på urigtige data eller oplysninger, kan der ske en justering af kvotetildelingen i følgende år.

Stk. 9. Klima-, energi- og bygningsministeren kan beslutte, at en luftfartsoperatør, der er tildelt kvoter på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne i denne lov herfor i øvrigt er opfyldt, skal tilbagelevere kvoter svarende til de uretmæssigt modtagne.

Kapitel 5

EU-registeret, Kyoto-registeret og kreditter

§ 21. Erhvervs- og vækstministeren administrerer danske konti i det elektroniske EU-register, herunder konti tilhørende driftsledere og luftfartsoperatører efter denne lov.

Stk. 2. Kvoter registreres i EU-registeret med henblik på gennemførelse af processer vedrørende ajourføring af konti og tildeling, returnering og annullering af kvoter. Tildeling af gratiskvoter efter kapitel 4 sker ved, at erhvervs- og vækstministeren årligt senest den 28. februar indsætter kvoterne på de berettigedes konti i EU-registeret.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for konti i EU-registeret, som administreres af ministeren, herunder om adgang til at oprette konti, dokumentationskrav for kontohavere, vilkår for brug af registeret samt ministerens adgang til at blokere og lukke konti.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for at have en konto i EU-registeret, som administreres af ministeren.

Stk. 5. Skatteministeren har adgang til enhver oplysning, herunder i elektronisk form, om konti i EU-registeret, der administreres af erhvervs- og vækstministeren, som er nødvendig for varetagelsen af skatteministerens opgaver.

§ 22. Erhvervs- og vækstministeren administrerer et elektronisk Kyoto-register, som indeholder oplysninger om kreditter mv. udstedt i henhold til FN's klimakonvention og Kyotoprotokollen.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler for konti i Kyoto-registeret, herunder om adgang til at oprette konti, dokumentationskrav for kontohavere, vilkår for brug af registeret samt ministerens adgang til at blokere og lukke konti.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for at have en konto i Kyoto-registeret.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler, der begrænser adgangen til at overføre kreditter fra en forpligtelsesperiode til næste periode i henhold til Kyotoprotokollen, og regler om, at visse kreditter mister deres gyldighed eller ikke må indsættes på konti i Kyoto-registret.

Stk. 5. Skatteministeren har adgang til enhver oplysning, herunder i elektronisk form, om konti i Kyoto-registeret, som er nødvendig for varetagelsen af skatteministerens opgaver.

§ 23. Projekter, der reducerer drivhusgasudledninger med henblik på at generere kreditter uden for Danmark i overensstemmelse med FN's klimakonvention og Kyotoprotokollen, må kun igangsættes eller gennemføres af juridiske eller fysiske personer hjemmehørende i Danmark efter tilladelse fra klima-, energi- og bygningsministeren.

Stk. 2. JI-projekter, som påtænkes udført i Danmark, må kun igangsættes efter tilladelse fra klima-, energi- og bygningsministeren. Ansøgning om tilladelse til udførelse af projekter i Danmark kan imødekommes, såfremt projektet skønnes at være i overensstemmelse med dansk klimastrategi.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 og 2 kan ikke gives, hvis projektet skønnes at være i strid med dansk lovgivning, EU-retten og internationale forpligtelser, herunder retningslinjer og procedurer vedtaget i henhold til FN's klimakonvention og Kyotoprotokollen.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler for tildeling af tilladelse, herunder regler for specifikke projekttyper i henhold til EU-retten eller FN's klimakonvention og Kyoto-protokollen samt om betaling af gebyr for behandling af ansøgninger.

Kapitel 6

Overvågning, verifikation og rapportering

§ 24. En driftsleder skal i overensstemmelse med en overvågningsplan godkendt af klima-, energi- og bygningsministeren løbende overvåge udledningen af drivhusgasser fra produktionsenheder, som denne er ansvarlig for. En luftfartsoperatør skal i overensstemmelse med en overvågningsplan godkendt af klima-, energi- og bygningsministeren løbende overvåge tonkilometerne fra luftfartsaktiviteter, som denne er ansvarlig for.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågning.

Stk. 3. Driftslederen og luftfartsoperatøren meddeler ministeren eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse.

§ 25. Driftslederen eller luftfartsoperatøren skal sørge for, at overvågning af drivhusgasudledningen efter § 24 årligt verificeres af en uafhængig verifikator.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om verifikation.

§ 26. Driftslederen eller luftfartsoperatøren er ansvarlig for årligt senest den 31. marts at rapportere verificerede udledninger af drivhusgasser for det foregående år fra produktionsenheder eller luftfartsaktiviteter, som denne er ansvarlig for, til klima-, energi- og bygningsministeren.

Stk. 2. Driftslederen eller luftfartsoperatøren er endvidere ansvarlig for, at rapporteringen registreres i EU-registeret inden for fristen i stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om rapportering.

Stk. 4. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler anses udelukkende for at være biomasse og berettiget til at anvende en emissionsfaktor på nul, hvis det er dokumenteret bæredygtigt. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om biobrændstoffer og flydende biobrændslers bæredygtighed, herunder om dokumentation af biobrændstoffers og flydende biobrændslers bæredygtighed.

Stk. 5. Hvis en driftsleder eller en luftfartsoperatør ikke rapporterer efter stk. 1, eller hvis driftslederens eller luftfartsoperatørens rapportering efter stk. 1 ikke er foretaget i overensstemmelse med EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov, kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte produktionsenhe-

dens eller luftfartsaktivitetens drivhusgasudledning. Ministerens fastsættelse af udledningen har samme retsvirkning som en verificeret rapportering efter § 25. Ministerens omkostninger i forbindelse med arbejde vedrørende fastsættelsen, herunder omkostninger til ministerens indledende arbejde og eventuel sagkyndig bistand, påhviler driftslederen eller luftfartsoperatøren.

Kapitel 7

Returnering af kvoter

§ 27. Driftslederen for en produktionsenhed og luftfartsoperatøren for en luftfartsaktivitet omfattet af loven skal i EU-registeret hvert år senest den 30. april returnere et antal kvoter svarende til det foregående års verificerede og rapporterede drivhusgasudledning fra produktionsenheden eller fra luftfartsaktiviteten, jf. dog stk. 2. En driftsleder kan ikke returnere luftfartskvoter.

Stk. 2. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for udledninger, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid.

§ 28. Hvis en driftsleder eller en luftfartsoperatør ikke har overholdt sin forpligtelse efter § 27, pålægger klima-, energi- og bygningsministeren driftslederen eller luftfartsoperatøren at betale en afgift til statskassen. Afgiften udgør et beløb svarende til 100 euro for hvert udledt ton CO₂-ækvivalent, for hvilket driftslederen eller luftfartøjsoperatøren ikke har returneret kvoter, jf. § 27.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren offentliggør afgørelser om driftslederes og luftfartsoperatørers betaling af afgift efter stk. 1.

Stk. 3. Det skyldige beløb opgøres pr. 1. maj i det pågældende år og indeksreguleres i henhold til udviklingen af det europæiske forbrugerprisindeks.

Stk. 4. Det skyldige beløb forfalder til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 5. Betales det skyldige beløb ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af driftslederen eller luftfartsoperatøren, dog mindst 50 kr.

Stk. 6. Afgiftsbetalingen efter stk. 1 fritager ikke driftslederen eller luftfartsoperatøren for forpligtelsen til at returnere kvoter i EU-registeret svarende til de kvoteoverskridende udledninger, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

Stk. 7. For betaling af afgift efter loven hæfter driftslederen eller luftfartsoperatøren. Hvis denne ikke er ejer af produktionsenheden eller luftfartøjet, hæfter ejeren solidarisk med driftslederen eller luftfartsoperatøren for afgiftens betaling. Hvis driftslederen eller luftfartsoperatøren ikke driver produktionsenheden eller luftfartøjet for egen regning, hæfter den, der driver aktiviteten for egen regning, solidarisk med driftslederen eller luftfartsoperatøren for afgiftens betaling.

Kapitel 8

Tilsyn og oplysningspligt mv.

§ 29. Klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med driftsledernes og luftfartsoperatørernes overholdelse af loven, regler udstedt i medfør af loven og EU-retsakter om forhold omfattet af loven samt vilkår og afgørelser truffet i medfør heraf, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fører i forhold til EU-registeret, jf. § 21, og Kyoto-registeret, jf. § 22, tilsyn med overholdelse af loven, regler udstedt i medfør af loven og EU-retsakter om forhold omfattet af loven samt afgørelser truffet i medfør heraf.

Stk. 3. Driftsledere og luftfartsoperatører, som udfører aktiviteter omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra klima-, energi- og bygningsministeren eller erhvervs- og vækstministeren afgive enhver oplysning, som vedkommende minister efter en rimelig vurdering finder nødvendig til varetagelse af

vedkommendes opgaver efter denne lov, herunder opgaver i forbindelse med udøvelsen af tilsynet efter stk. 1 eller 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren kan påbyde, at forhold, der strider mod loven, regler udstedt i henhold til loven, EU-retsakter om forhold omfattet af loven eller afgørelser truffet i medfør heraf, skal bringes i overensstemmelse med reglerne inden for en nærmere angivet frist.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren har adgang til enhver oplysning hos den statslige told- og skatteforvaltning, herunder i elektronisk form, som er nødvendig for varetagelsen af disse ministres opgaver. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere ved administrationen af denne lov indhente miljøoplysninger fra miljøministeren, herunder i elektronisk form.

§ 30. Klima-, energi- og bygningsministerens udgifter til tildeling af tilladelser efter §§ 13-16, tildeling af kvoter efter § 19, behandling og afgørelse af sager vedrørende overvågning, verifikation og rapportering efter §§ 24-26, afgørelse om afgiftsbetaling efter § 28 og tilsyn efter § 29, stk. 1, påhviler driftslederen af produktionsenheder omfattet af loven.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministerens udgifter til tildeling af kvoter til luftfartsoperatører efter § 20, behandling og afgørelse af sager vedrørende overvågning, verifikation og rapportering vedrørende luftfartsoperatører efter §§ 24-26, afgørelse om afgiftsbetaling efter § 28 og tilsyn efter § 29, stk. 1, påhviler luftfartsoperatører omfattet af loven.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om driftslederens og luftfartsoperatørens betaling af udgifter nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministerens udgifter til tilsyn efter § 29, stk. 2, påhviler kontohavere i EU-registeret, jf. § 21, og Kyoto-registeret, jf. § 22.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om kontohavernes betaling af udgifter nævnt i stk. 4.

Kapitel 9

Klage- og straffebestemmelser

§ 31. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren efter denne lov, regler udstedt i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 2. Ved afgørelser af klager efter denne lov består Energiklagenævnet af de medlemmer, som afgør klager efter lov om elforsyning. Hvis klagen giver baggrund herfor, kan nævnets formand beslutte, at nævnet ved klagens afgørelse skal bestå af de medlemmer, som afgør klager efter lov om varmforsyning.

Stk. 3. Følgende afgørelser kan ikke indbringes for Energiklagenævnet:

- 1) Ministerens afgørelser efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 17, stk. 1.
- 2) Ministerens afgørelser efter § 19, stk. 1, 3 og 4, og § 20, stk. 1 og 7.
- 3) Ministerens afgørelser efter § 26, stk. 5.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan klager over retlige spørgsmål i forbindelse med ministerens afgørelser indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 5. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 6. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 7. Klima-, energi- og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven, regler udstedt i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, træffes af vedkommende minister, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 8. Klima-, energi- og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren kan endvidere fastsætte regler om, at afgørelser truffet af en institution under vedkommende minister eller en anden myndighed, som vedkommende minister i henhold til § 33 har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 9. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 32. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at give oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger påkrævet efter § 5, stk. 2, herunder på tro og love,
- 2) undlader at udpege en fuldmægtig som nævnt i § 7,
- 3) udleder drivhusgasser uden fornøden gyldig tilladelse efter § 12, stk. 2, eller § 13,
- 4) overtræder vilkår i en tilladelse meddelt efter § 13,
- 5) undlader at underrette om forhold af betydning for udledningstilladelsen og for tildelingen af gratis-kvoter, jf. § 14, stk. 1,
- 6) overtræder forpligtelsen til at tilbagelevere kvoter i henhold til beslutning efter § 19, stk. 6, eller § 20, stk. 9,
- 7) overtræder vilkår i en overvågningsplan godkendt efter § 24, stk. 1,
- 8) overtræder indberetningsforpligtelsen efter § 26, stk. 1 eller 2, ved ikke at rapportere rettidigt eller fyldestgørende,
- 9) undlader at give oplysninger efter § 29, stk. 3,
- 10) ikke efterkommer påbud efter § 29, stk. 4, eller
- 11) fortier oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, der har betydning for myndighedernes sagsbehandling efter loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, eller som har indflydelse på myndighedernes afgørelser efter loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven eller har betydning for afgiftskontrollen.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for den, der overtræder reglerne.

Stk. 3. Den, der begår en af overtrædelserne i stk. 1 eller 2 med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 10

Øvrige bestemmelser

Bemyndigelse

§ 33. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bemyndige en institution oprettet under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at udøve beføjelser, der i denne lov eller EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov, er tillagt klima-, energi- og bygningsministeren. Klima-, energi- og bygningsministeren udpeger i den forbindelse en kompetent myndighed i henhold til direktiv 2003/87/EF, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan bemyndige en institution oprettet under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at udøve beføjelser, der i denne lov eller EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov, er tillagt erhvervs- og vækstministeren. Erhvervs- og vækstministeren udpeger i den forbindelse en kompetent myndighed i forhold til alle forhold, som vedrører administration af danske konti i EU-registeret, bortset fra forhold vedrørende tildeling af udledningstilladelser og gratis-kvoter, rapportering af verificerede udledninger og returnering af kvoter, jf. lovens kapitel 3, 4, 6 og 7.

Offentliggørelse af oplysninger

§ 34. Klima-, energi- og bygningsministeren sikrer, at alle beslutninger og rapporter vedrørende mængden og tildelingen af kvoter og vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af drivhusgasudledninger offentliggøres straks. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i medfør af gældende lovgivning.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren offentliggør beslutninger om projekter omfattet af § 23, som Danmark deltager i eller tillader andre at deltage i.

Digital kommunikation

§ 35. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation i forbindelse med ansøgning om udledningstilladelse, jf. § 13, fremsendelse af oplysninger om forhold af betydning for udledningstilladelsen, jf. § 14, ansøgning om gratistildeling, jf. § 19, stk. 2, og § 20, stk. 4, forelæggelse af ajourførte overvågningsplaner, jf. § 24, rapportering af verificerede udledninger, jf. § 26, og andre oplysninger, som ministeren modtager efter denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren efter § 33 bemyndiger hertil, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Klima-, Energi- og Bygningsministeriet eller den, ministeren efter § 33 bemyndiger hertil, som afsender.

§ 36. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation i forbindelse med indberetning til EU-registeret, jf. § 21, og Kyoto-registeret, jf. § 22, efter regler udstedt i medfør af denne lov eller EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren efter § 33 bemyndiger hertil, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller EU-retsakter om forhold omfattet af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervs- og Vækstministeriet eller den, ministeren efter § 33 bemyndiger hertil, som afsender.

Undtagelse fra indførelse i Lovtidende af tekniske specifikationer m.v.

§ 37. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, luftfartøjer, indretninger m.v. eller betingelser for tildeling m.v. af kreditter eller kvoter, som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 38. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

§ 39. Lov om CO₂-kvoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010, ophæves. Loven og regler fastsat i medfør heraf finder dog fortsat anvendelse på forhold vedrørende drivhusgasser udledt i 2012 eller tidligere.

Stk. 2. Udledningstilladelser udstedt i medfør af § 10 i lov om CO₂-kvoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010, er fortsat gyldige, indtil de erstattes af udledningstilladelser udstedt i medfør af § 13 i denne lov. Vilkår om, at udledningstilladelser først kan ændres 5 år efter udstedelsen og med forudgående varsel på 1 år, jf. § 10, stk. 3, i lov om CO₂-kvoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010, opretholdes dog ikke.

Stk. 3. Regler, der er fastsat i henhold til lov om CO₂-kvoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i henhold til denne lov.

Ændring af varmforsyningsloven

§ 40. I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 577 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, *stk. 9*, ændres »efter §§ 16-20 i lov om CO₂-kvoter« til: »i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter«.

2. I § 20, *stk. 10*, ændres »efter bestemmelsen i § 31 i lov om CO₂-kvoter« til: »efter § 28 i lov om CO₂-kvoter«.

3. § 20, *stk. 11*, affattes således:

»*Stk. 11.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kvoter, som er nævnt i stk. 8, og af de overskydende CO₂-kvoter efter stk. 9, herunder regler for administration af ordningen. Ministeren kan herunder fastsætte bestemmelse om værdifastsættelse af de i 1. pkt. nævnte kvoter, om tildeling og forbrug af CO₂-kvoter til varmeproduktion, om tidspunkt og fremgangsmåde vedrørende overførsel af CO₂-kvoter i forholdet mellem varmeproduktionsenheder og varmeaftagere ved underskud eller overskud af kvoter og om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere.«

Ændring af kulafgiftsloven

§ 41. I lov om af afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 5 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 5, *stk. 5-11*, ændres »§ 9 i lov om CO₂-kvoter« til: »lov om CO₂-kvoter«.

Ændring af kuldioxidafgiftsloven

§ 42. I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 5 i lov 1564 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

- 1.** I § 5, stk. 2 - 3, § 7, stk. 1, nr. 2 - 3, stk. 5, nr. 1, to steder i § 8 a, stk. 1, to steder i § 9 a, stk. 1, og i § 9 b, stk. 1 - 2, ændres »§ 9 i lov om CO₂-kvoter« til: »lov om CO₂-kvoter«.
- 2.** I § 9 a, stk. 1, ændres »§§ 5 - 8« til: »§§ 8 - 10«, og », bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter« udgår.

§ 43. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

- 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 275, side 32, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 338, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008, EU-Tidende 2009, nr. L 8, side 3, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 63, og bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16. I loven er medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Kommissionens forordning (EU) nr. 1193/2011 af 18. november 2011 om oprettelse af et EU-register for handelsperioden, der starter den 1. januar 2013, og efterfølgende handelsperioder for EU's emissionshandelsordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF, EU-Tidende 2011, nr. L 315, side 1, Kommissionens forordning (EU) Nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 181, side 30, og Kommissionens forordning (EU) Nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 181, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

Følgende flyvninger er ikke omfattet af denne lov, jf. § 11:

- a) Flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer eller ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen.
- b) Militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger.
- c) Eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed.
- d) Flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicagokonventionen.
- e) Flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding.
- f) Træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet.
- g) Flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbåret eller jordbaseret.
- h) Flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5.700 kg.
- i) Flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i EF-traktaten, eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 30.000 sæder pr. år.
- j) Flyvninger, som, hvis det ikke var for dette litra, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten
 - i tre på hinanden følgende perioder på 4 måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode
 - eller
 - foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10.000 t.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledende bemærkninger
2. Lovforslagets hovedindhold
3. Lovforslagets baggrund
 - a. Fra nationale kvotelofter til ét samlet EU-kvoteloft
 - b. Sektorer og gasser omfattet af direktivet
 - c. Auktionering
 - d. Tildeling af gratiskvoter
 - e. Overvågning, rapportering, verifikation og akkreditering
 - f. Forhold til gældende ret
4. Forholdet mellem EU's kvoteordning og Kyotoprotokollen
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for borgere
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer mv.
11. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

1. Indledende bemærkninger

Lovforslaget fremsættes for at tilpasse den gældende lov om CO₂-kvoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010, til tredje kvotehandelsperiode, der løber fra 2013 til 2020, og efterfølgende 8-års-handelsperioder. Lovforslaget gennemfører således Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (herefter ændringsdirektivet) i dansk ret. Eftersom ændringsdirektivet nødvendiggør omfattende ændringer i den gældende lov om CO₂-kvoter, fremsættes forslag til en ny hovedlov. Ændringsdirektivet medfører, at en række regler harmoniseres gennem EU-retsakter, og det er derfor ikke længere nødvendigt at regulere en række områder i national lovgivning.

Ændringsdirektivet indfører bl.a. ændrede regler for fastsættelse af en samlet kvotemængde i EU, tildeling af gratiskvoter og statens auktionering af kvoter, så de fremover er fælles for alle medlemslande.

Kvoteordningen indebærer, at de omfattede virksomheder skal returnere CO₂-kvoter til staten svarende til deres udledning af de omfattede drivhusgasser. Kvoteordningen sikrer, at der er et samlet loft for drivhusgasudledningen i EU. Omsætteligheden af kvoterne sikrer, at loftet overholdes billigst muligt. Kvoteordningen er fleksibel på den måde, at der gennemføres reduktioner, når det er den billigste eller mest hensigtsmæssige mulighed, mens der købes kvoter, når det er billigst eller mere hensigtsmæssigt. Tilsvarende kan overskydende kvoter sælges på markedet. Kvotehandelen sikrer omkostningseffektivitet i den samlede reduktionsindsats, så reduktionstiltag foretages i de brancher og i de lande, hvor det er billigst at gennemføre dem.

2. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget fastlægger i forlængelse af den gældende kvotelov, at produktionsenheder omfattet af

loven kun må udlede drivhusgasser, hvis de har en tilladelse hertil fra klima-, energi- og bygningsministeren. Produktionsenhedens driftsleder har krav på at få en sådan tilladelse, hvis denne ansøger herom og opfylder lovens krav. Tilladelsen giver ret til udledning af drivhusgasser fra produktionsenheden, og er en forudsætning for, at den pågældende driftsleder kan modtage gratiskvoter i det omfang, der følger af EU-reglerne herom. Tilladelsen identificerer endvidere den eller de, der ifølge loven er ansvarlige for produktionsenheden, og angiver de omfattede anlæg på produktionsenheden og kilder til udledning af drivhusgasser. I tilladelsen forpligter den ansvarlige sig til kravene om overvågning, verifikation og rapportering af drivhusgas-udledning samt til årligt at returnere et tilstrækkeligt antal kvoter.

Lovforslaget forpligter endvidere en række operatører af luftfartøjer til årligt at overvåge og rapportere CO₂-udledninger for alle deres flyvninger. Luftfarten blev inkluderet i kvoteordningen fra 2012 og skal således første gang i april 2013 returnere kvoter svarende til deres CO₂-udledning i 2012.

Efter lovforslaget er det centrale element, at driftslederne og luftfartøjsoperatørerne årligt på en bestemt opgørelsesdato skal returnere CO₂-kvoter til staten, der svarer til deres drivhusgasudledning. Fremover skal mange af de omfattede virksomheder som udgangspunkt købe de nødvendige kvoter på kvotehandelsmarkedet. En række virksomheder og luftfartsoperatører tildeles dog gratis CO₂-kvoter i henhold til nye, harmoniserede EU-regler herom. CO₂-kvoter er frit omsættelige, og EU's CO₂-kvoteregister registrerer transaktioner og umiddelbart ejerskab til kvoter mv.

Efter lovforslaget kan udledninger fra luftfarten dækkes med kvoter tildelt øvrige kvoteomfattede virksomheder. På denne måde vil en stigning i luftfartens CO₂-udledning føre til en tilsvarende reduktion i de øvrige kvotevirksomheders mulighed for at udlede drivhusgasser. De øvrige kvoteomfattede virksomheder kan derimod ikke dække deres drivhusgasudledning med kvoter fra luftfarten. Dermed vil en reduktion af luftfartens CO₂-udledning ikke føre til en forøgelse af de øvrige kvoteomfattede virksomheders mulighed for at udlede drivhusgasser.

Udleder en produktionsenhed eller et luftfartøj flere drivhusgasser, end der årligt er returneret kvoter svarende til, ifalder driftslederen eller luftfartsoperatøren en afgift til statskassen på 100 euro i 2012-niveau (ca. 750 kr.) pr. kvote, som ikke er returneret rettidigt. På grund af den høje afgift har driftslederne og luftfartsoperatørerne stor tilskyndelse til rettidigt at returnere det rigtige antal kvoter, og afgiftsbetaling forventes derfor kun undtagelsesvis at blive aktuel. Hvis driftsledere og luftfartsoperatørerne ikke har et tilstrækkeligt antal kvoter stående på deres konto i EU-registeret, har de mulighed for at købe kvoter på markedet til en pris, der forventes at være betydeligt lavere end afgiften. Betaling af afgiften fritager i øvrigt ikke driftslederen eller luftfartsoperatøren fra at skulle returnere kvoter til at dække udledningen af drivhusgasser.

3. Lovforslagets baggrund

EU's kvotehandelssystem har siden 2005 været et vigtigt virkemiddel i EU's klimapolitik. Ændringsdirektivets formål er at udvide og effektivisere kvoteordningen, herunder ved at rette op på en række problemer, der er identificeret i den første handelsperiode (2005-2007), samt ved forberedelsen af den anden handelsperiode (2008-2012).

Ændringsdirektivet gælder for fremtidige 8-års-perioder i EU's kvoteordning fra og med 2013. Den første 8-års-periode er fra 2013-2020. Direktivet bygger videre på den eksisterende kvoteordning, som følger af det oprindelige kvotedirektiv (direktiv 2003/87/EF), men er på mange områder betydeligt ændret.

Der er følgende hovedelementer i ændringsdirektivet:

a. Fra nationale kvotelofter til ét samlet EU-kvoteloft

Miljøeffekten af at indføre et kvotesystem afhænger af det samlede antal kvoter, som er til rådighed for de virksomheder, som er omfattet af systemet. Ændringsdirektivet medfører, at den samlede CO₂-

kvotemængde i tredje kvotehandelsperiode (2013-2020) og efterfølgende 8-års-perioder fastlægges på EU-niveau, og at kvotemængden gradvist reduceres med henblik på, at de kvotebelagte sektorer bidrager til, at EU reducerer drivhusgasudledningen med 20 pct. i 2020.

Hidtil har medlemslandene fastlagt nationale kvotelofte i nationale allokeringssplaner, som har skullet godkendes af Kommissionen. Hovedbegrundelsen for ét samlet EU-loft er, at den hidtidige procedure for fastlæggelse af det tilladte udledningsniveau har vist sig ineffektiv og meget konfliktfyldt – nationalt og i forholdet mellem medlemslandene og Kommissionen. Ved fastsættelse af kvoteloftet på EU-niveau opnås bedre mulighed for at afstemme den samlede kvotemængde, og herunder adgangen til at anvende JI- og CDM-kreditter, i forhold til EU's overordnede målsætninger for brug af vedvarende energi og reduktion af drivhusgasudledningen.

For første handelsperiode (2005-2007) gennemtvang Kommissionen betydelige reduktioner i en række foreslåede nationale kvotelofte. På trods heraf viste det sig, at stort set alle medlemslandene havde udstedt flere kvoter, end deres virksomheder fik behov for. Det fik kvoteprisen til at falde til næsten nul, og dermed havde det oprindelige kvotedirektiv formentlig ikke en særlig stor effekt på drivhusgasudledningen. Under godkendelsen af nationale allokeringssplaner for anden handelsperiode (2008-2012) måtte Kommissionen igen gennemtvinge betydelige reduktioner af i alt 23 medlemslandes forslag til nationale kvotelofte for at sikre, at det samlede antal kvoter reelt blev reduceret tilstrækkeligt til at sandsynliggøre en vis knaphed på kvotemarkedet.

Ændringsdirektivet medfører, at kvoteloftet skæres gradvist ned år for år frem til 2020 og i alt med 21 pct. i forhold til de verificerede udledninger i 2005 (inkl. udvidelsen af direktivets dækning med nye medlemslande, sektorer og gasser). Hidtil har loftet været fastsat for en hel handelsperiode ad gangen, men ændringsdirektivet foreslår en fast årlig reduktion af loftet på 1,74 pct. af den gennemsnitlige kvotemængde i perioden 2008-2012 udover udløbet af tredje handelsperiode (2013-2020).

Det totale antal af CO₂-kvoter specifikt til luftfarten i hele EU er fra 2013 fastsat til 95 pct. af de gennemsnitlige historiske emissioner pr. år i 2004-2006. Fremtidig vækst i luftfarten kan dermed ikke føre til en øget samlet udledning af CO₂ i EU, da luftfartsoperatører er forpligtede til at købe CO₂-kvoter fra de øvrige kvoteomfattede virksomheder, eller JI- og CDM-kreditter op til et fastsat loft, til at dække en eventuel stigning i udledningen.

b. Sektorer og gasser omfattet af direktivet

Den gældende kvoteordning regulerer CO₂-udledningen fra større anlæg inden for el- og varmeproduktion, industri og offshore. Fra 2012 blev luftfartsaktiviteter også underlagt kvoteordningen. På baggrund af ændringsdirektivet udvides kvotehandelsordningen fra 2013 sådan, at flere sektorer og drivhusgasser inkluderes, herunder udledninger af PFC fra produktion af aluminium, udledninger af lattergas fra produktion af salpetersyre, glyoxalsyre og adipinsyre samt CO₂-udledninger fra produktion af visse basiske-mikalier. Desuden vil anlæg til optag, transport og lagring af CO₂ (CCS-anlæg) også blive omfattet. Omvendt gives der i kvotedirektivet mulighed for at undtage visse anlæg med årlige CO₂-udledninger på under 25.000 t, hvor administrationsomkostningerne kan overstige fordelene ved at deltage i ordningen. I Danmark har man ikke vurderet, at der var behov for at benytte denne mulighed.

c. Auktionering

Fra 2013 skal alle kvoter, som ikke tildeles som gratiskvoter, jf. nedenfor, bortauktioneres af medlemslandene efter harmoniserede regler. Auktionering af kvoter vil skabe et betydeligt årligt provenu til medlemslandene. En andel på 88 pct. af kvoterne til auktionering fordeles mellem medlemslandene i forhold til landenes andel af de verificerede emissioner i 2005 fra de kvotebelagte områder - eller gennemsnitlige udledninger i perioden 2005-2007, hvis disse er højere. De resterende 12 pct. af auktionsrettighederne fordeles mellem de fattigste medlemslande ift. BNP pr. capita og vækstforventninger samt til visse

lande med særligt høje omkostninger under klima- og energipakken, som Det Europæiske Råd vedtog i december 2008.

For så vidt angår luftfart, skal 15 pct. af den samlede mængde kvoter til luftfarten omsættes ved auktion.

Den totale mængde kvoter, som skal auktioneres, vil blive bestemt, når den totale mængde kvoter, som tildeles gratis, er fastlagt.

Der er i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (auktioneringsforordningen) fastlagt fælles EU-regler for timing, administration m.v. i forbindelse med auktionerne, ligesom Kommissionen og 24 medlemslande, herunder Danmark, er gået sammen om ved udbud at finde en fælles auktionsplatform. Polen, Storbritannien og Tyskland har valgt at etablere egne auktionsplatforme.

d. Tildeling af gratiskvoter

Ændringsdirektivet lægger op til, at medlemslandene i højere grad auktionerer CO₂-kvoter frem for at tildele gratiskvoter. I de to første handelsperioder har næsten alle kvoter været tildelt gratis. Tildelingen af gratiskvoter nedbringes således gradvist fra 2013 frem mod 2027, hvor gratistildelingen udfases helt; bortset fra til virksomheder, der i særlig grad vurderes at være udsat for konkurrence fra tredjelande, jf. nedenfor.

Ændringsdirektivet medfører overordnet set væsentlige ændringer i måden at tildele gratiskvoter til omfattede virksomheder. Tildeling af gratiskvoter sker fra 2013 i henhold til harmoniserede EU-kriterier og så vidt muligt efter benchmarks, jf. Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (benchmark-afgørelsen). Dette indebærer, at europæiske virksomheder vil være omfattet af de samme tildelingsregler uafhængig af, i hvilket land de er placeret. Medlemslandenes kompetente myndigheder, i Danmark Energistyrelsen, forestår fortsat det praktiske arbejde knyttet til tildelingen, og skal desuden sende Kommissionen en liste over virksomheder, som omfattes af direktivet, og en beregning af hvor mange gratiskvoter, som på baggrund af de harmoniserede EU-regler skal tildeles hver virksomhed - den såkaldte nationale implementeringsplan (NIM-listen). Danmarks NIM-liste med foreløbige kvotetildelinger for perioden 2013-2020 blev sendt til Kommissionen den 15. marts 2012. Listen er tilgængelig på Energistyrelsens hjemmeside.

Fra 2013 skal elproducenter og aktiviteter til CO₂-lagring (CCS) købe 100 pct. af deres kvotebehov, medmindre de er omfattet af ændringsdirektivets artikel 10 c. Denne artikel tillader, at medlemslande, der opfylder visse betingelser, midlertidigt kan tildele visse elproduktionsanlæg en mængde gratiskvoter. Industriproduktion, som ikke tilhører brancher udsat for carbon leakage, herunder også varmeproduktion fra kraft-varme- og fjernvarmeværker, får som udgangspunkt 80 pct. gratiskvoter i 2013, ift. et sektorbenchmark. Denne tildeling udfases lineært, således at der er 30 pct. gratistildeling i 2020. Fra 2027 skal der ikke længere tildeles gratiskvoter

Sektorer eller delsektorer, som er særlig udsat for konkurrence fra tredjelande uden klimapolitiske begrænsninger på deres udslip (carbon leakage), jf. Kommissionens afgørelse 2010/2/EU af 24. december 2009 om opstilling af en liste over, hvilke sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, med senere ændringer, (carbon leakage-afgørelsen), vil dog få tildelt gratiskvoter på 100 pct. af benchmarket i henhold til benchmark-afgørelsen.

5 pct. af den totale mængde CO₂-kvoter i perioden 2013-2020 afsættes i en fælles EU-reserve til nye virksomheder og kapacitetsudvidelser med fradrag af 300 mio. kvoter til medfinansiering af demonstrati-

onsanlæg vedrørende CO₂-optag og lagring (CCS) samt vedvarende energi-teknologier. Tildeling fra den fælleseuropæiske reserve sker løbende efter først til mølle-princippet. Eventuelt overskydende kvoter i reserven skal auktioneres af medlemslandene. Tildeling til eventuelle nye aktiviteter eller gasser, som inkluderes efter kvotedirektivets artikel 24 sker ved, at Europa-Kommissionen udsteder nye kvoter.

Det er også muligt for luftfartsoperatører at få tildelt gratiskvoter. Tildelingen af gratiskvoter er baseret på et fælles europæisk benchmark, som fastsættes af Europa-Kommissionen. Fra 2013 til 2020 uddeles gratiskvoter svarende til 82 pct. af luftfartens kvoteloft. Operatører med kraftig vækst og operatører, som starter efter 2010, har mulighed for at få tildelt gratis kvoter fra en særlig fælles EU-reserve på 3 pct. af luftfartens kvoteloft.

e. Overvågning, rapportering, verifikation og akkreditering

Regler vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af udledninger samt akkreditering af verifikatorer fastsættes fra 2013 i EU-forordninger, jf. Kommissionens forordning (EU) Nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (overvågnings- og rapporteringsforordningen) og Kommissionens forordning (EU) Nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (verifikations- og akkrediteringsforordningen). Forordningerne sigter mod større harmonisering af kravene på EU-plan. Regler herom har hidtil været fastlagt i national lovgivning. For så vidt angår overvågning og rapportering har reglerne været administreret på baggrund af retningslinjer fra Kommissionen. De overordnede principper for overvågning og rapportering er videreført i Kommissionens nye forordning. Reglerne er dog ændret på en række punkter. Blandt andet er kravene til beskrivelsen af produktionsenhedens interne procedurer for kvalitetssikring blevet mere specifikke. EU-reglerne indebærer, at de kvoteomfattede virksomheder skal udarbejde nye overvågningsplaner for den nye periode. For at lette dette arbejde og minimere tidsforbrug hermed udvikler Energistyrelsen et nyt online-værktøj for overvågningsplanerne. For verifikation og akkreditering har der ikke tidligere været fælles EU-regler. De nye regler svarer i hovedtræk til de gældende danske regler for perioden 2008-2012.

f. Forhold til gældende ret

Lovforslaget bygger på den gældende lov om CO₂-kvoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010, men foretager de ændringer, som er nødvendige for at tilpasse den gældende lov til tredje kvotehandelsperiode (2013-2020) og efterfølgende 8-års-handelsperioder. Eftersom ændringsdirektivet nødvendiggør omfattende ændringer i den gældende lov om CO₂-kvoter, fremsættes forslag til en ny hovedlov. I den forbindelse er der foretaget en gennemskrivning af den gældende kvotelov, men den materielle lovgivning er grundlæggende den samme. I den gældende kvotelov gælder det også, at de omfattede driftsledere og luftfartsoperatører hvert år skal returnere CO₂-kvoter svarende til det foregående års CO₂-udledning, ligesom de omfattede virksomheder og luftfartsoperatører skal rapporterede verificerede udledninger og driftsledere skal søge om udledningstilladelser.

I forhold til den gældende kvotelov udgår dog de detaljerede bestemmelser i den gældende kvotelovs kapitel 4 om fastsættelse og tildeling af kvoter, da regler herom fra 2013 ikke længere fastsættes nationalt, men i stedet er fastsat i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (benchmark-afgørelsen), som vil blive inkorporeret i dansk ret med hjemmel i lovforslagets § 19.

Ydermere udgår de detaljerede regler om overvågning, verifikation og rapportering, der er fastsat i og i medfør af den gældende kvotelovs kapitel 6. Fra 2013 reguleres disse områder heller ikke længere nationalt, men i stedet i EU-forordninger, jf. Kommissionens forordning (EU) Nr. 601/2012 af 21. juni

2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (overvågnings- og rapporteringsforordningen) og Kommissionens forordning (EU) Nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (verifikations- og akkrediteringsforordningen).

Den gældende kvotelovs § 21 a om anvendelse af CDM- og JI-kreditter til returnering er endvidere ikke videreført, da anvendelsen af kreditter til returnering fra 2013 vil blive reguleret i registerforordningen, jf. Kommissionens forordning (EU) nr. 1193/2011 af 18. november 2011 om oprettelse af et EU-register for handelsperioden, der starter den 1. januar 2013, og efterfølgende handelsperioder for EU's emissionshandelsordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF. Der forhandles i øjeblikket en ændring af registerforordningen, som gennemfører ændringsdirektivets artikel 11a om anvendelse af kreditter i fra 2013.

4. Forholdet mellem EU's kvoteordning og Kyotoprotokollen

I perioden 2008-2012 er der en direkte kobling mellem EU's kvoteordning og Kyotoprotokollen. Hver CO₂-kvote i EU-ordningen (EUA) er direkte koblet til en Kyoto-kvote (AAU), der dækker statens udledningsforpligtelse i henhold til Kyotoprotokollen.

På FN's klimakonference i Durban i december 2011 blev det besluttet, at der vil blive en ny forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen fra den 1. januar 2013. En ny forpligtelsesperiode skal formelt vedtages i 2012. Det er derfor endnu uklart, om og eventuelt hvordan EU's kvoteordning skal kobles sammen med en ny forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen.

Hvorvidt EU's kvoteordning er koblet sammen med Kyotoprotokollen eller ej, har ingen konsekvenser for de virksomheder, som er omfattet af lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

Andelen af kvoter, som auktioneres, medfører indtægter for EU's medlemslande, og for Danmark forventes indtægterne foreløbigt i årene 2012-2016 samlet at udgøre 4.220 mio. kr. Dette er baseret på en kvotepris, der er fastsat som en lineær overgang mellem den nuværende kvotepris på ca. 7,50 euro i 2012 samt 2013 og en kvotepris på ca. 23,50 euro i 2020, der stammer fra IEAs "New Policy"-scenario. Usikkerheden vedrørende provenuets størrelse er meget stor. Dels er den fremtidige kvotepris meget usikker. Dels er beregningsgrundlaget endnu ikke fuldt ud til rådighed. Lovforslaget har ingen konsekvenser for kvoteprisen, eftersom der er tale om gennemførelse af direktiv 2009/29/EF, hvis indvirkning på kvoteprisen allerede er reflekteret i markedet.

Hvis en driftsleder eller luftfartsoperatør ikke returnerer de kvoter, som vedkommende er forpligtet til, skal der som hidtil svares afgift til statskassen. Da virksomhederne har mulighed for at undgå afgiften ved at købe kvoter til en pris, der forventes at være betydeligt lavere end afgiften, forventes der ikke noget provenu til statskassen.

Administrationen af kvoteordningen holdes inden for den nuværende ramme og ændrer ikke væsentligt ved de administrative opgaver i forhold til administrationen af den gældende kvotelov. Energistyrelsen og Erhvervsstyrelsen varetager fortsat administrationen, og de administrative omkostninger dækkes som hidtil ved gebyr fra de omfattede driftsledere og luftfartsoperatører.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører væsentlige, erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske virksomheder, eftersom virksomhederne fremover skal købe en højere del af de nødvendige CO₂-kvoter frem for at få dem tildelt gratis. Omfanget afhænger umiddelbart især af to parametre: 1) Kvotepris: Kvoteprisen fastlægges

på det samlede EU-marked og afhænger af samlet udbud og efterspørgsel. 2) Auktionering: Hovedparten af dansk elproduktion baseret på fossile brændsler skal købe alle deres kvoter fra 2013, mens andelen af gratiskvoter for de øvrige virksomheder og varmeproduktion aftrappes gradvist; dog med mulighed for gratiskvoter til særligt konkurrenceudsatte virksomheder. Mange af virksomhederne under kvotesystemet forventes i vid udstrækning at kunne overføre dele af kvoteprisen til deres salgspriser. Det vil derfor i høj grad være slutforbrugerne, der i sidste ende vil komme til at bære omkostningerne.

I lovforslaget videreføres i forlængelse af den gældende kvotelov, at myndighedernes omkostninger ved administration af ordningens ydelser finansieres ved gebyrer. Der er tale om et ikkefiskalt gebyr til dækning af omkostningerne ved kvotetildeling, tildeling af tilladelse og kontrol- og tilsynsopgaver mv.

Den gældende kvotelov og regler udstedt i medfør heraf er af Erhvervsstyrelsen vurderet til at medføre erhvervsadministrative konsekvenser på ca. 8,3 mio. kr. om året. Lovforslaget er en videreførelse af den gældende lov med de ændringer, som følger af direktiv 2009/29/EF.

Overordnet set vurderes lovforslagets erhvervsadministrative konsekvenser at være uændrede i forhold til den gældende lov. Det ændrede regelsæt vil dog medføre mindre omstillingsbyrder for de allerede omfattede virksomheder, ligesom lovforslaget åbner op for at medtage yderligere virksomheder i ordningen.

Der pålægges i lovforslaget ikke administrative byrder udover, hvad der følger af EU-reguleringen.

7. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget forventes ikke at medføre nogen administrative konsekvenser for borgere.

8. Miljømæssige konsekvenser

CO₂-kvoteordningen er i sig selv et miljøtiltag og et styringsinstrument af drivhusgasudledningen fra en række af de største danske udledere af drivhusgasser. Med fastsættelse af en fast kvotemængde (kvoteloft), som i alt kan auktioneres eller tildeles under kvoteordningen, vil der være sikkerhed for, at den ønskede reduktion af drivhusgasudledningen bliver opnået. Der er ikke sikkerhed for, at reduktionen sker i Danmark, men kvoterne vil sikre virkningen i forhold til opgørelsen i det danske klimaregnskab. Da drivhusgasudledningen er et globalt miljøproblem, hvor det ikke har betydning for miljøvirkningen, hvor udledningen foregår, vil det være uden betydning for klimavirkningen, om ordningen fører til reduktioner i Danmark eller i andre lande. Det afgørende er, at udledningen vil reduceres der, hvor det er økonomisk mest fordelagtigt.

Lovforslaget skønnes i forhold til den gældende kvotelov at forbedre beskyttelsesniveauet, idet det må forventes, at kvoteordningen i tredje periode (2013-2020) og efterfølgende perioder med de foreslåede ændringer vil fungere væsentlig mere effektivt, bl.a. i form af sikring af reelle stramninger af det samlede EU-kvoteloft. Desuden vil de nye regler for tildeling af gratiskvoter fjerne en række uheldige incitamenter i anden kvotehandelsperiode (2008-2012).

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget er en videreførelse af den gældende kvotelov med de ændringer, der følger af direktiv 2009/29/EF. Lovforslaget gennemfører således Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 275, side 32, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 338, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008, EU-Tidende 2009, nr. L 8, side 3, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, EU-Tidende 2009 nr. L 140, side 63.

Lovforslaget indeholder endvidere i § 26, stk. 4, bestemmelser, som gennemfører Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet).

Herudover er i loven medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Kommissionens forordning (EU) nr. 1193/2011 af 18. november 2011 om oprettelse af et EU-register for handelsperioden, der starter den 1. januar 2013, og efterfølgende handelsperioder for EU's emissionshandelsordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF, EU-Tidende 2011, nr. L 315, side 1, Kommissionens forordning (EU) Nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 181, side 30, og Kommissionens forordning (EU) Nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 181, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Lovforslaget har fra den 3. juli 2012 til den 15. august 2012 været sendt i høring hos:

3F Fagligt Fælles Forbund, Aalborg Portland A/S, Advokatrådet - Advokatsamfundet, Air Alsie A/S, Air Greenland A/S, Aligap A/S, Altinex Oil Denmark A/S, Alumeco, Atlantic Airways A/S, Akademisk Arkitektforening, Affald Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Asfaltindustrien, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstands-vindmøller, Bryggeriforeningen, Cimber Air Denmark, CO-industri, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danish Air Transport A/S, Danish Offshore Industry, Danish Operators, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Teknisk Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Energibranche forening (DEBRA), Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi ApS, Dansk Standard, Dansk Shell, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, De Grønne, Det Økologiske Råd, DI ITEK, DI - Organisation for erhvervslivet, DONG Energy A/S, Dong E&P, DS Håndværk & Industri, DTU – Afdelingen for myndighedsbetjening, Duchossois Industries, Inc., Energi- og olieforum.dk, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energitilsynet, Energitjenesten, E.ON Danmark A/S, Erhvervsflyvningernes Sammenslutning, Execujet Europe A/S, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Frie Elforbrugere, FSR Danske revisorer, GCTPA A/S, Greenpeace, GTS (Godkendt Teknologisk service), Hess ApS, HMN Naturgas I/S, Håndværksrådet, Indukraft Sekretariatet c/o Dansk Industri, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Jet Time A/S, JJO Invest 2010, JJO Invest 2011, Kalk og Teglværksforeningen, KOOPERATIONEN, KL (Kommunernes Landsforening), KL - Økonomisk sekretariat, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), LCA Center, Landsbyggefonden, Mærsk Olie og Gas AS, Naturgas Fyn, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordjysk Elhandel A/S, Nordic Aviation Capital A/S, Partnerselskabet, Primera Air Scand, Quad Air Inc., Realkreditforeningen, Reel Energi Oplysning (REO), RenoSam, Rigsrevisionen, Risø (DTU), Star Air A/S, Statens Byggeforsknings Institut, Statoil A/S, Statoil Gazelle A/S, Sun-air Denmark, Tekniq, Teknologisk Institut, Thomas Cook

Airlines Scandinavia A/S, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Verdens Skove, Vindmølleindustrien, Weibel Scientific, WWF Verdensnaturfonden og Østkraft.

II. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive Konsekvenser/mindreudgifter	Negative Konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Auktionsprovenuet udgør en merindtægt for staten. Provenuet forventes foreløbigt samlet at udgøre 4.220 mio. kr. i 2012-2016. Usikkerheden vedr. provenuets størrelse er meget stor.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Tildeling af gratiskvoter udgør en økonomisk fordel for de omfattede virksomheder i det omfang disse ikke fuldt ud modsvares af udgifter til kvoteordningen.	De omfattede virksomheder skal fra 2013 købe en højere del af de nødvendige CO ₂ -kvoter frem for at få dem tildelt gratis, hvilket medfører væsentlige, erhvervsøkonomiske konsekvenser. Mange virksomheder forventes i vid udstrækning at kunne overføre disse udgifter til deres salgspriser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Overordnet set vurderes de administrative konsekvenser at være uændrede i forhold til den gældende lov. Det ændrede regelsæt vil dog medføre mindre omstillingsbyrder for de allerede omfattede virksomheder, ligesom lovforslaget åbner op for at medtage yderligere virksomheder.
Miljømæssige konsekvenser	Med fastsættelse af en fast kvotemængde (kvoteloft) på EU-niveau vil der være sikkerhed for, at den ønskede reduktion af drivhusgasudledningen bliver opnået i EU. Da drivhusgasudledningen er et globalt miljøproblem, hvor det ikke har betydning for miljøvirkningen,	Ingen.

	hvor udledningen foregår, vil det være uden betydning for klimavirkningen, om ordningen fører til reduktioner i Danmark eller i andre lande.	
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (kvotedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009. Lovforslaget indeholder endvidere i § 26, stk. 4, bestemmelser, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Formålsbestemmelsen i § 1 fastlægger det overordnede formål med loven, som er en omkostningseffektiv reduktion af drivhusgasser fra de virksomheder, der omfattes af loven. En CO₂-kvote eller -kredit repræsenterer en ret til at udlede ét ton CO₂ (eller en ækvivalent mængde af andre drivhusgasser). Der udstedes et begrænset antal kvoter i alt. Herved sikres, at udledningen fra de omfattede virksomheder i EU under ét holdes på et givet niveau. Det samlede niveau fastlægges på EU-plan, idet der er tale om en fællesskabsordning.

Kvoterne er omsættelige, hvorved de virksomheder, der har vanskeligt ved at reducere deres udledninger, kan købe ekstra kvoter, mens virksomheder, der har lettere ved at reducere, kan foretage ekstra reduktioner og sælge de overskydende kvoter.

Omsætteligheden af kvoterne sikrer omkostningseffektiviteten ved at reduktionerne finder sted på de virksomheder i EU, hvor det er billigst at gennemføre reduktionerne.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger en række begreber, som anvendes i loven.

Nr. 2, 3, og 10, der vedrører biomasse er fra definitionen i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet).

Til definitionen af *CO₂-ækvivalenter* i nr. 5 bemærkes, at de seks drivhusgasser ikke har samme effekt på den globale opvarmning pr. ton drivhusgas. Man opererer derfor med en omregning til CO₂-ækvivalenter, som angiver den relative styrke (Global Warming Potential) af de forskellige drivhusgasser, omregnet til CO₂. Ækvivalenterne er: CO₂: 1, CH₄ (metan): 21, N₂O (lattergas): 310, HFC (hydrofluorcarboner): 140-11.700, PFC (perfluorcarboner): 6.500-9.200 og SF₆ (svovl hexafluorid): 23.900.

Med hensyn til definition af driftsleder i nr. 6 bemærkes, at det alene er den direkte ejer af produkti-

onsenheden, som – udover den som for egen regning driver produktionsenheden – kan optræde som driftsleder.

Med samme lokalitet, jf. nr. 18, menes, at de forskellige enheder og anlæg er beliggende i en sådan indbyrdes fysisk eller driftsmæssig sammenhæng, at der reelt er tale om én produktionsenhed.

Til § 3

Stk. 1 sikrer den fornødne hjemmel for klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om at gennemføre eller anvende de EU-retlige regler, herunder forordninger, direktiver og afgørelser, der vedrører forhold omfattet af denne lov. Bestemmelsen forudsættes anvendt til gennemførelse af EU-regler, som har mere teknisk karakter. Bestemmelsen vil ikke blive anvendt til at gennemføre EU-regler af større politisk betydning, f.eks. kommende ændringer af kvotedirektivets gennemførelse i dansk ret. Sidstnævnte vil i stedet ske ved en lovændring.

Stk. 2 fastsætter, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om at gennemføre eller anvende de EU-retlige regler, herunder forordninger, direktiver og afgørelser, der vedrører EU-registeret efter § 21 eller Kyoto-registeret efter § 22. Bestemmelsen forudsættes anvendt til gennemførelse af EU-regler, som har mere teknisk karakter.

Til § 4

Loven medtager aktiviteter på stationære produktionsenheder på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, hvis disse er nævnt i §§ 8-10, eller har en væsentlig teknisk forbindelse med sådanne aktiviteter, jf. § 4. Ved stationære produktionsenheder forstås enheder, der - bortset fra under transport - ikke flyttes fra det sted, hvorfra de producerer. Loven omfatter således ikke skibe eller andre transportmidler.

Produktionsenheder på offshoreanlæg, som anvendes til indvinding af kulbrinter, på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone er også reguleret af loven, hvis produktionsenheden foretager én af de aktiviteter, der er nævnt i §§ 8-10, typisk § 8, stk. 1, nr. 1. Flydende anlæg til produktion af kulbrinter, som er placeret på en fast position med henblik på produktion, er omfattet af loven.

Aktiviteter, som har en betydelig teknisk forbindelse med aktiviteter nævnt i §§ 8-10, og som kan have indvirkning på udledning af drivhusgasser, er tillige omfattet af loven. Fastlæggelsen af hvilke aktiviteter, der har en teknisk forbindelse, kan have betydning i forhold til kapacitetsgrænserne, nævnt i §§ 8-10, og i forhold til opgørelsen af produktionsenhedens samlede drivhusgasudledning.

For produktionsenheder omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1, er det alene aktiviteter, der har en direkte og snæver teknisk forbindelse med f.eks. selve energiproduktionen, der omfattes af loven. På eksempelvis et kraftværk betragtes afsvovlingsanlægget som havende en direkte teknisk forbindelse med selve energiproduktionen. For anlæg til indvinding af kulbrinter betyder det tilsvarende, at anlæg i henhold til § 8, stk. 1, nr. 1, omfatter gasturbiner, diesel- og benzindrevne maskiner og ethvert andet anlæg på en platform, som har en betydelig teknisk forbindelse med de energiproducerende anlæg og derfor kan have betydning for udledningerne fra disse anlæg, herunder anlæg til afbrænding af kulbrinter (flaring) uden energiudnyttelse.

For produktionsenheder, der omfattes af §§ 8-10, er enhver udledning af henholdsvis CO₂, PFC og N₂O omfattet fra samtlige stationære anlæg inden for produktionsenheden omfattet af loven, uanset at den pågældende drivhusgas stammer fra aktiviteter, der ikke er omfattet af §§ 8-10. For teglværker betyder det eksempelvis, at såvel de brændselsrelaterede udledninger som udledninger fra kalkspaltning under fremstillingsprocessen er omfattet af loven. Tilsvarende gælder for cementfremstilling, hvor der, udover de brændselsrelaterede udledninger, også indgår udledninger fra calcineringsprocessen. Det gælder dog kun for udledninger af den bestemte drivhusgas, som produktionsenheden er omfattet af loven for. Produktionsenheder, som producerer primær aluminium, og er omfattet af loven i medfør af § 9 for PFC,

er således ikke også omfattet for så vidt angår eventuelle udledninger af N₂O fra andre aktiviteter på produktionsenheden, mens andre aktiviteters udledning af CO₂ vil være omfattet, da produktion af primær aluminium også er omfattet af § 8, stk. 1, nr. 7, for så vidt angår CO₂-udledninger.

Hvis der på en produktionsenhed med aktiviteter omfattet af §§ 8-10 eksempelvis er opført et industrielt kraft-varme-anlæg på mindre end 20 MW, hvor alene varmen anvendes i produktionsprocessen, så betragtes den kraft-varme-bundne elektricitet (som ikke anvendes i produktionsprocessen) som havende en betydelig teknisk forbindelse med varmeproduktionen til den industrielle proces. Derfor er hele det industrielle kraft-varme-anlæg omfattet.

Loven omfatter ikke produktionsenheder eller dele heraf, som anvendes til forskning, udvikling og testning af nye produkter. Baggrunden herfor er bl.a. aktiviteternes begrænsede tidsmæssige karakter. Det er alene de anlæg, der specifikt anvendes til de nævnte formål, som er undtaget. Det forhold, at en virksomhed som led i sit almindelige virke driver forskning eller udvikling, indebærer ikke, at produktionsenheden som sådan bliver undtaget. Et energiproducerende anlæg, som leverer energi til en bygning eller til en aktivitet, som anvendes til forskningsformål, vil således ikke være undtaget fra loven.

Produktionsenheder, der udelukkende anvender biomasse, er endvidere ikke omfattet af loven. Dette inkluderer anlæg, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.

Stk. 2 præciserer hvilke luftfartsaktiviteter, som i henhold til § 11, er omfattet af loven.

Til § 5

Klima-, energi-, og bygningsministeren offentliggør en liste med de produktionsenheder, der omfattes af loven. Listen, den såkaldte nationale implementeringsplan (NIM-listen), opdateres løbende, og vil samtidig indeholde informationer om tildelingen af gratis CO₂-kvoter til hver enkelt produktionsenhed. Danmarks NIM-liste med foreløbige kvotetildelinger for perioden 2013-2020 er tilgængelig på Energistyrelsens hjemmeside.

Afgørelse af, hvorvidt en given produktionsenhed eller aktivitet er omfattet af loven, træffes af klima-, energi- og bygningsministeren. Dette indebærer, at det i tilfælde af tvivl eller uenighed er ministeren, der træffer afgørelse om, hvorvidt en given produktionsenhed, dele heraf eller aktiviteter er omfattet af loven, eller fra hvilket tidspunkt en produktionsenhed eller dele heraf må anses for at være i drift. Driftslederen af en produktionsenhed vil således kunne få afgjort, om produktionsenheden er omfattet af loven og fra hvilket tidspunkt og hermed bindende besked om, hvorvidt denne kan udlede drivhusgasser uden at skulle indhente udledningstilladelse efter § 13.

For så vidt angår afgrænsningen af aktiviteter omfattet af §§ 8-10 henvises til bemærkningerne til §§ 8-10.

Stk. 2 om afgivelse oplysninger, herunder på tro og love, kan f.eks. tænkes anvendt i den situation, hvor en produktionsenhed, som udelukkende anvender biomasse, udgår kvoteordningen i medfør af § 4, stk. 1. For at ministeren kan føre tilsyn med, at anlægget fortsat udelukkende anvender biomasse, kan ministeren i medfør af denne bestemmelse stille krav om, at den fysiske eller juridiske person, som driver anlægget, skal afgive enhver oplysning, herunder på tro og love om anlæggets forhold og indretning, som ministeren efter en rimelig vurdering finder nødvendig. Nødvendige oplysninger vil typisk vedrøre anlæggets kapacitet, brændselsanvendelse og hvilke produkter der produceres. Oplysninger, herunder på tro og love, kan også kræves i andre tilfælde til afklaring af, hvorvidt en produktionsenhed eller aktivitet er omfattet af loven. Erklæringen skal således kun vedrøre forhold, som er relevante for kvoteordningen. Manglende afgivelse af oplysninger på tro og love eller afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger i en tro og love-erklæring kan straffes i medfør af § 32, stk. 1, nr. 2.

Til § 6

Den foreslåede *stk. 1* vedrører situationen, hvor anlæg drives af flere personer, som er driftsledere i lovens forstand. Efter bestemmelsen kan klima-, energi- og bygningsministeren beslutte, at anlæg, herunder kulbrinteindvindingsanlæg og kraftværker, der har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, men som drives af flere driftsledere på samme lokalitet i et samarbejde, skal anses for at udgøre én produktionsenhed. Anlæggene kan hermed blive betragtet som én produktionsenhed, selvom de har flere driftsledere. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at de pågældende anlæg drives af driftsledere i et samarbejde. Bestemmelsen vil eksempelvis være aktuel, hvis et kraftværk med flere blokke på samme kraftværksplads drives af flere driftsledere.

Stk. 2 vedrører den situation, hvor anlæg drives af flere juridiske personer, som ikke - eller ikke alle - er omfattet af lovens driftslederbegreb. Efter bestemmelsen kan klima-, energi- og bygningsministeren beslutte, at anlæg, der har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, men som drives af flere fysiske eller juridiske personer på samme lokalitet i et samarbejde, skal anses for at udgøre en produktionsenhed. Forudsætningen for anvendelse af bestemmelsen er således, at anlæggene tilsammen har en kapacitet, der gør, at de tilsammen udgør en produktionsenhed omfattet af loven. Bestemmelsen kan eksempelvis være aktuel, hvor enheder, drevet af flere i et samarbejde, hver for sig er under lovens kapacitetsgrænse, men tilsammen overskrider denne. Bestemmelsen hindrer således, at produktionsenheder holdes ude fra lovens anvendelsesområde ved selskabsmæssige eller lignende organisatoriske tiltag. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at de pågældende anlæg drives i et samarbejde på samme lokalitet, således at der også reelt er tale om én produktionsenhed.

Ministeren kan anvende *stk. 1* og *2*, hvis formålet f.eks. er at holde eller bringe produktionsenheden under kapacitetsgrænsen ved udsædvanlige kapacitetsbegrænsninger eller overdragelser, der har proformalignende karakter mellem indbyrdes forbundne selskaber, familiemedlemmer m.m., men vil ikke anvende bestemmelsen, hvis flere anlæg eller produktionsenheder ønsker at udgøre én produktionsenhed med bl.a. den konsekvens, at der vil blive tildelt uforholdsmæssig mange gratiskvoter.

Til § 7

Efter § 7 kan ministeren beslutte, at driftsledere for anlæg nævnt i § 6, *stk. 1*, fysiske og juridiske personer nævnt i § 6, *stk. 2*, og driftsledere for andre produktionsenheder med flere driftsledere skal udpege én fuldmægtig, som på deres vegne varetager opgaverne i henhold loven. I denne situation hæfter driftslederne og de personer, der er nævnt i § 6, *stk. 2*, solidarisk for de økonomiske forpligtelser og forpligtelserne til at returnere kvoter, der følger af denne lov. Det er derfor også disse, som eksempelvis kan pålægges et eventuelt ansvar for manglende overholdelse af lovens forpligtelser. Bestemmelsen er nødvendig for at sikre, at det altid kan klarlægges hvem, der på vegne af driftslederne skal overholde lovens forpligtelser i forhold til en given produktionsenhed, og hvem der er bemyndiget til at træffe beslutninger for produktionsenheden om forhold, som vedrører loven.

Det er sædvanligt, at et offshoreanlæg til kulbrinteindvinning ejes af flere selskaber i forening med nærmere aftalte andele. Det vil sige, at der er én produktionsenhed, som har flere driftsledere. Efter definitionen af driftsleder i § 2 er disse selskaber i forening driftsledere for produktionsenheder, som omfattes af §§ 8-10, på sådanne anlæg. Hvis driftslederne ikke selv inden en rimelig frist har udpeget den befuldmægtigede person, kan ministeren pålægge de omfattede selskaber at udpege en fuldmægtig, som i forhold til myndighederne er bemyndiget til at træffe beslutninger vedrørende forhold i denne lov. Det forventes, at den udpegede fuldmægtig normalt vil være samme selskab, som udøver operatørfunktionen i relation til den tilladelse til efterforskning og indvinning af kulbrinter, som er meddelt efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund, der ligger til grund for driften af anlægget. Dette selskab behøver ikke være ejer af nogen del af det pågældende anlæg eller i øvrigt være driftsleder.

Til § 8

Afgrænsningen af lovens anvendelsesområde i §§ 8-11 følger kvotedirektivets artikel 2, der henviser til kvotedirektivets bilag 1. En nærmere fortolkning af anvendelsesområdet for så vidt angår produktionsenheder følger af Europa-Kommissionens ”Guidance on Interpretation of Annex I of the EU ETS Directive (excl. aviation activities)” af 18. marts 2010. Vejledningen er tilgængelig på Europa-Kommissionens hjemmeside.

§§ 8-10 fastlægger hvilke aktiviteter og dermed produktionsenheder, der er omfattet af loven. Der er hovedsageligt tale om de samme aktiviteter, som er omfattet af den gældende kvotelov, med de ændringer som følger af ændringsdirektivet.

For så vidt angår aktiviteterne nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1, 6, 8, 9, 15 og 18, er det den indfyrede termiske effekt, der er afgørende for, om produktionsenheden er omfattet. I de øvrige bestemmelser er tærskelværdierne udtryk for produktionskapacitet. For en række aktiviteter angives ingen tærskelværdi. Produktionsenheder, der udfører disse aktiviteter, er omfattet uanset størrelse.

Opgørelsen af, hvorvidt tærskelværdien er overskredet, følger af stk. 2-6.

Keramiske produkter fremstillet ved brænding, jf. § 8, stk. 1, nr. 13, kan omfatte flere produkter end de specifikt nævnte.

Når en produktionsenheds samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt den er omfattet af loven, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle produktionsenhedens tekniske anlæg, der forbrænder brændsel, jf. *stk.* 3. Disse anlæg kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere.

Kapaciteten for de enkelte anlæg skal således sammenlægges ved beregningen af den samlede kapacitet, hvis der er tale om aktiviteter, som er nævnt under samme nummer i §§ 8-10, eksempelvis i § 8, stk. 1, nr. 1. Således betragtes et kraftværk bestående af tre blokke på samme kraftværksplads og med samme driftsleder som én produktionsenhed. Den indfyrede termiske effekt fra de tre blokke skal derfor adderes ved vurderingen af, om produktionsenheden er på mere end 20 MW indfyret termisk effekt.

Hvis der som led i en af aktiviteterne omfattet af §§ 8-10 indgår et energiproducerende anlæg mindre end 20 MW i produktionsprocessen, vil dette være omfattet af loven. Det betyder eksempelvis for en papirfabrik, jf. § 8, stk. 1, nr. 17, at det mindre energiproducerende anlæg vil være omfattet, hvis det direkte er forbundet med produktionsprocessen. Er det energiproducerende anlæg isoleret fra produktionsprocessen og således fysisk adskilt, vil anlægget ikke være omfattet.

Det følger endvidere at i tilfælde, hvor det mindre energiproducerende anlæg direkte er forbundet med produktionsprocessen og hele energiproduktionen ikke anvendes i processen, vil hele udledningen fra energiproduktionen være omfattet. Der tages således ikke hensyn til f.eks. et eventuelt salg af energiproduktionen til nettet. Dette stemmer overens med forståelsen af § 8, stk. 1, nr. 1, - forbrænding af brændsel i anlæg med en nominal termisk indfyret effekt på mere end 20 MW - hvor anvendelsen af brændslets energi ikke har betydning for, om produktionsenheden er omfattet af loven.

For aktiviteter, hvor kapacitetsgrænsen er 20 MW indfyret effekt, indgår anlæg under 3 MW og anlæg, der udelukkende anvender biomasse, ikke i opgørelsen af den indfyrede effekt. Hvis grænseværdien overskrides, skal drivhusgasudledningen fra alle anlæg på produktionsenheden overvåges og rapporteres efter §§ 24 og 26.

Vurderingen af, hvorvidt et anlæg anses for udelukkende at anvende biomasse, kan f.eks. baseres på specifikationer fra leverandøren og den gældende miljøtilladelse, således at det lægges til grund for afgørelsen om anlægget udelukkende kan anvende biomasse inden for de tekniske specifikationer og

gældende tilladelser efter anden lovgivning. Et anlæg anses for udelukkende at anvende biomasse, selv om der anvendes fossile brændsler under opstart og nedlukning.

Alle anlæg til indvinding af kulbrinter på et felt vil som udgangspunkt udgøre en produktionsenhed, også selv om de ikke befinder sig på samme platform, på indbyrdes broforbundne platforme eller behandler kulbrinter fra flere felter. Ved et felt forstås afgrænsningen af en kulbrinteforekomst i henhold til bestemmelserne i tilladelser eller aftaler, der er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund. For andre forekomster udgøres feltet af det areal, som forekomsten omfatter.

Stk. 4 undtager forbrænding af affald på produktionsenheder, der har som hovedformål at forbrænde farligt affald og kommunalt affald. Bestemmelsen undtager således forbrænding på affaldsforbrændingsanlæg, som er opført med det hovedformål at afbrænde affald, samt anlæg, som er opført med det hovedformål at forgasse eller på anden lignende måde behandle affald. Afbrænding af affald, hvor energiproduktion er et hovedformål, er ikke undtaget. Ligeledes skal industrielle procesanlæg m.m., der indfylder affald i forbrændingsprocesser, medtage affaldet ved fastlæggelsen af, om anlægget er omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1. Lovens affaldsbegreb er det samme som det EU-retlige.

Stk. 5 fastslår, at anlæg, som ikke er taget permanent ud af drift, medregnes ved fastlæggelse af produktionsenhedens samlede kapacitet. Anlæg, som ikke anvendes, men som kan bringes til at fungere, er således omfattet. Hvis de pågældende anlæg permanent er taget ud af drift, dvs. at de ikke kan bringes til at fungere, selvom en egentlig demontering af anlægget ikke er foretaget, medregnes disse dog ikke. Der kan eksempelvis være tale om anlæg til energiproduktion, hvor vitale dele er helt ødelagte eller fjernet, men hvor andre dele fortsat befinder sig på virksomheden.

Til § 9

Perflourcarboner, der udledes ved produktion af primær aluminium, er omfattet af loven og udledningerne skal således overvåges på linje med omfattede CO₂-udledninger. Der skal returneres kvoter for udledning af perflourcarboner efter perflourcarbonernes potentiale for global opvarmning udtrykt i CO₂-ækvivalenter.

Til § 10

Lattergas, der udledes ved produktion af salpetersyre, adipinsyre, glyoxal- og glyoxylsyre, er omfattet af loven og udledningerne skal således overvåges på linje med omfattede CO₂-udledninger. Der skal returneres kvoter for udledning af lattergas efter lattergassens potentiale for global opvarmning udtrykt i CO₂-ækvivalenter.

Til § 11

I *stk. 1* foreslås hvilke luftfartsaktiviteter og dermed hvilke luftfartsoperatører, der er omfattet af loven. Alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads i EU, og som har Danmark som administrerende medlemsstat, er omfattet af lovforslaget. Ved en flyveplads forstås et defineret areal på land eller vand, inklusiv bygninger, installationer og udstyr, der helt eller delvist er tiltænkt ankomst, afgang eller kørsel på land med et luftfartøj.

Om en operatør har Danmark som administrerende medlemsstat afhænger af følgende forhold:

- 1) Hvis operatøren har fået sin operationstilladelse udstedt af den relevante danske myndighed, har vedkommende automatisk Danmark som administrerende medlemsstat.
- 2) Hvis operatøren ikke har en tilladelse udstedt fra en EU-medlemsstat tilskrives vedkommende den EU-medlemsstat, i hvilken der udledes den største mængde CO₂-udledninger fra operatørens luftfartøjer.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil løbende offentliggøre en liste med de luftfartsoperatører, der har Danmark som administrerende medlemsstat. Denne liste vil være baseret på en liste udarbejdet af

Europa-Kommissionen i samarbejde med den internationale luftfartskoordinator Eurocontrol. Det er ikke en forudsætning at stå på listen for at være omfattet af EU's kvotehandelssystem, men den pågældende luftfartsoperatør er først omfattet af den danske kvotelov fra det tidspunkt, hvor denne har modtaget meddelelse om at være optaget på den danske liste.

Stk. 2 præciserer hvilke flyvninger, der ikke er omfattet af loven. Undtagelserne er specificeret i bilag 1. Kommissionen har vedtaget et sæt detaljerede retningslinjer til fortolkning af de enkelte undtagelser i bilaget. Der kan henvises til: »Detailed interpretation of the aviation activities listed in Annex I to Directive 2003/87/EC.« Dokumentet findes på Kommissionens hjemmeside.

Til § 12

Tilladelsessystemets primære formål er at foretage en præcis registrering af de produktionsenheder, der er omfattet af loven, og at skabe forudsætningen for lovlig udledning af drivhusgasser under kvoteordningen, samt for tildeling af kvoter. Efter § 32 er det strafbart at udlede drivhusgasser uden den fornødne tilladelse efter § 13.

En driftsleder, som udfører aktiviteter omfattet af loven, skal altså have en tilladelse til udledning af drivhusgasser for at kunne producere. Det er driftslederen, som er ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne lov. Hvis en produktionsenhed har flere driftsledere, er det fuldmægtigen for disse, jf. § 7, der ansøger om tilladelsen.

Klima-, energi- og bygningsministeren kan beslutte, at bestemte skemaer skal anvendes ved ansøgningen, jf. bemærkninger til stk. 4.

I *stk. 2* bemyndiges ministeren til at beslutte, at driftslederen for en produktionsenhed, som har ansøgt om tilladelse efter stk. 1, midlertidigt kan foretage udledning af drivhusgasser. Bestemmelsen forudsættes især anvendt i tilfælde, hvor behandlingen af ansøgningen af uforudsete grunde ikke har kunnet afsluttes som planlagt, eller hvor afslag på tilladelse indbringes for domstolene, jf. § 15. Bestemmelsen vil dog også kunne anvendes i situationer, hvor der er behov for at videreføre produktionsenheden, mens forholdene omkring en tilladelse afklares. Adgang til midlertidig udledning af drivhusgasser uden formel udledningstilladelse vil også kunne benyttes for at sikre forsat produktion i tilfælde af konkurs, betalingsstandsning m.v.

Stk. 4 angiver de oplysninger, som ansøgningen skal indeholde. Europa-Kommissionen har til støtte for medlemslandene udarbejdet et skema til overvågningsplaner, som i store træk kan anvendes til at angive de oplysninger, som skal indeholdes i ansøgningen om tilladelse til udledning af drivhusgasser.

For at minimere virksomhedernes arbejde i forbindelse med ansøgning om udledningstilladelse, herunder arbejde med at udfylde og udarbejde en overvågningsplan, planlægges udarbejdet en tilpasset elektronisk udgave af Kommissionens skema indeholdende de oplysninger, som ministeren allerede er i besiddelse af. Denne elektroniske udgave af skemaet forventes at kunne anvendes af størstedelen af de omfattede virksomheder. Virksomheden kan blive pålagt at udarbejde et nyt forslag til overvågningsplan, hvis virksomhedens forslag til plan ikke vurderes at opfylde kravene hertil. Ved denne vurdering vil der blive taget udgangspunkt i Kommissionens forordning (EU) Nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (overvågnings- og rapporteringsforordningen).

Til § 13

Det følger af stk. 1, at klima-, energi- og bygningsministeren vurderer, om ansøgningen indeholder de påkrævede oplysninger efter § 12, stk. 4, og om der foreligger en plan for overvågning og rapportering af drivhusgasudledningen, som kan godkendes efter § 24. Er dette tilfældet, udstedes en tilladelse til driftslederen for produktionsenheden, jf. dog § 15, stk. 1.

Tilladelsen skal angive hvilke dele af produktionsenheden, der er omfattet af tilladelsen. Ved tilladelsen

bliver det tillige fastlagt, hvem der er driftsleder for produktionsenheden, og dermed hvem der er ansvarlig for produktionsenhedens forhold i relation til loven. Dette er baggrunden for, at klima-, energi- og bygningsministeren skal underrette erhvervs- og vækstministeren og dermed EU-registeret, nævnt i § 21, om, hvem der som driftsleder har modtaget tilladelse efter § 13.

Hvis en produktionsenhed har flere driftsledere, er det disse i forening, der modtager tilladelsen. Den vil typisk blive givet til fuldmægtigen på vegne af produktionsenheden, jf. § 7.

Stk. 2 fastlægger nærmere krav til udledningstilladelsens indhold, som i øvrigt er reguleret i Kommissionens forordning (EU) Nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (overvågnings- og rapporteringsforordningen). Der henvises til bemærkningerne til § 24.

Hvis der efter § 7 er udpeget én fuldmægtig, som på flere driftslederes vegne varetager opgaver i henhold til loven, skal denne underrette om ændringer for den driftslederkreds, som denne er befuldmægtiget for.

Til § 14

Hvis en driftsleder planlægger ændringer af betydning for tilladelsen, herunder i planen for overvågning af drivhusgasudledninger og af betydning for den fremtidige gratistildeling af kvoter, skal disse meddeles til klima-, energi- og bygningsministeren. Om en ændring er så betydelig, at den skal meddeles uden unødigt forsinkelse, beror på en konkret vurdering fra ministeren. Kommissionens forordning (EU) Nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (overvågnings- og rapporteringsforordningen) indeholder bestemmelse om, hvad betydelige ændringer af en overvågningsplan kan være. Ligeledes fremgår af Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (benchmark-afgørelsen), hvad der er nødvendigt at indberette i forhold til tildelingen af gratiskvoter. Betydelige ændringer kan f.eks. være, hvis der udføres ny aktivitet omfattet af §§ 8-10, som ikke blev udført på tilladelsestidspunktet, ændringer i brændsler, større ændringer i produktionen, som har betydning for kvotetildeling og overvågningsplan. Ændringer i kapacitetsudvidelse eller kapacitetsindskrænkning skal også indberettes. Planlagt skrotning af anlæg omfattet af tilladelsen eller etablering af nye drivhusgasudledende anlæg, f.eks. en kedel, skal også meddeles ministeren.

Ændringer er også væsentlige, hvis de medfører, at produktionsenheden ikke længere er omfattet af loven, f.eks. hvis et anlæg overgår til udelukkende at anvende biomasse, og den samlede indfyrede effekt derved kommer under 20 MW, fordi anlæg, der udelukkende anvender ren biomasse, ikke tælles med i MW-grænsen.

Ændring af de bagvedliggende ejerforhold i en produktionsenhed skal som udgangspunkt ikke meddeles, men driftslederen har pligt til at oplyse om ændringerne på anmodning fra ministeren, jf. den generelle adgang til at indhente nødvendige oplysninger fra driftslederen efter § 29.

Som det fremgår af *stk. 2*, kan en driftsleder ikke uden ministerens godkendelse overdrage en tilladelse til en anden driftsleder. Dette krav er nødvendigt for at sikre, at tilladelsen giver fuld klarhed over, hvem der er den ansvarlige driftsleder, som har pligt til at overholde lovens bestemmelser, herunder pligt til at returnere kvoter i overensstemmelse med udledningen. Overdrages tilladelsen uden ministerens godkendelse, har denne ingen virkning i forhold til loven, og det er fortsat den overdragende driftsleder, der hæfter for forpligtelser i forhold til loven, ligesom en ny driftsleder ikke lovligt kan udlede drivhusgasser, før overdragelsen af tilladelsen er godkendt af ministeren.

I tilfælde af at ministeren bliver opmærksom på forhold af betydning for en tilladelse, tager klima-, energi- og bygningsministeren efter *stk. 3* stilling til, om der skal ske en ændring eller tilbagekaldelse af den eksisterende tilladelse, f.eks. hvis produktionsenheden ikke længere er omfattet af loven, eller

om driftslederen skal pålægges at ansøge om en ny tilladelse efter § 12. En ny tilladelse vil navnlig være påkrævet, hvis der efter ministerens opfattelse er behov for at udarbejde og godkende en ny overvågningsplan efter § 24. Da der kun vil være behov herfor i særlige tilfælde, og da tilladelsen primært har karakter af en registrering af faktiske forhold, forventes der normalt ikke at være behov for udstedelse af en helt ny tilladelse. Hvis ministeren finder, at en helt ny tilladelse er påkrævet, skal ansøgeren opfylde de krav, som stilles til en driftsleder ved ansøgning efter § 12.

Stk. 4 indebærer, at rettigheder og pligter efter denne lov overgår til den nye driftsleder på tidspunktet for meddelelsen af ministerens godkendelse af overdragelsen. Fra dette tidspunkt hæfter den nye driftsleder således eksempelvis for forpligtelsen til at returnere kvoter, svarende til udledningen i tiden fra sidste gang kvoter blev returneret. Driftslederen hæfter endvidere for ubetalte afgifter for manglende returnering af kvoter og eventuelle forpligtelser til at returnere kvoter, som skyldes manglende returnering af kvoter fra tidligere perioder, jf. § 28, stk. 6. I forbindelse med ændring af driftsleder må parterne derfor aftale, i hvilket omfang allerede tildelte gratiskvoter skal overdrages til den nye driftsleder.

Til § 15

Bestemmelsen giver klima-, energi- og bygningsministeren mulighed for at afslå at udstede en tilladelse til en driftsleder. Bestemmelsen forudsættes anvendt meget restriktivt og forventes kun anvendt i helt særlige tilfælde. Afslag på ansøgning om tilladelse kan af driftslederen forlanges indbragt for domstolene af ministeren.

Hvis der er tale om, at flere driftsledere i forening ejer en produktionsenhed, jf. § 6, kan bestemmelsen anvendes, når én af driftslederne opfylder én af betingelserne i stk. 1. Bestemmelsen kan også tænkes anvendt i tilfælde, hvor tilladelsen ønskes overdraget til ny driftsleder, jf. § 14, stk. 2.

Indbringes afslaget på ansøgning om tilladelse ikke for domstolene, står ministerens afgørelse ved magt ved udløbet af den 4 ugers ankefrist efter stk. 3.

På grund af den særlige adgang til domstolsprøvelse kan ministerens afgørelser efter bestemmelsen ikke indbringes for Energiklagenævnet, men indbringes direkte for domstolene, jf. § 31, stk. 3.

Til § 16

Der kan i ganske særlige tilfælde være behov for at kunne tilbagekalde en allerede meddelt tilladelse efter § 13. Da tilbagekaldelse af tilladelse normalt vil indebære ophør af produktionsenhedens drift, er der imidlertid tale om et meget alvorligt skridt, som kun vil kunne komme på tale i de situationer, som udtrykkeligt er nævnt i bestemmelsen.

Som det fremgår af *stk. 2*, er det domstolene, der træffer afgørelse i sager, hvor ministeren finder, at tilladelse bør tilbagekaldes pga., at driftslederen skønnes at have gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af loven, bestemmelser fastsat i henhold til loven, EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, eller vilkår for tilladelsen. Hvis driftslederen ikke skønnes at kunne varetage sine forpligtelser på fuldt forsvarlig måde, eller har forfalden gæld til det offentlige på mere end 100.000 kr. træffes afgørelsen af ministeren, men ministeren har i disse tilfælde pligt til at indbringe spørgsmålet for domstolene, hvis driftslederen anmoder herom, inden 4 uger fra afgørelsen er meddelt. Indbringes sagen for domstolene, kan driftslederen fortsætte sin virksomhed, indtil domstolenes afgørelse foreligger, jf. *stk. 5*. Indbringes tilbagekaldesspørgsmålet ikke for domstolene, står ministerens afgørelse ved magt, og tilladelsen bortfalder ved udløbet af den 4 ugers ankefrist efter *stk. 4*.

På grund af den særlige adgang til domstolsprøvelse kan ministerens afgørelser efter bestemmelsen ikke indbringes for Energiklagenævnet, men indbringes direkte for domstolene, jf. § 31, stk. 3.

Til § 17

Kvotedirektivet indeholder i artikel 16, stk. 5-12, bestemmelser, der skal sikre, at der i særlige tilfæl-

de på fællesskabsplan kan nedlægges driftsforbud over for luftfartsoperatører, som ikke opfylder de forpligtelser, som fremgår af direktivet. Her findes endvidere bestemmelser, der forpligter de enkelte medlemslande til at håndhæve en Kommissionsbeslutning om driftsforbud på de respektive medlemslandes territorium.

Nationale beslutninger om landingsforbud over for luftfartsoperatører skønnes ikke at være hensigtsmæssige og effektive. For det første ville en sådan beslutning kunne udløse negative reaktioner fra det land, hvor den pågældende luftfartsoperatør har hjemsted, f.eks. i form af et parallelt landingsforbud over for det udstedende lands luftfartsoperatører. For det andet ville en sådan sanktion ikke være effektiv, da den pågældende operatør ville kunne anvende andre landingspladser i EU.

Direktivets artikel 16, stk. 6-10, indeholder nærmere regler for de procedurer, der skal anvendes i forbindelse med Kommissionens beslutningsproces for en anmodning fra en medlemsstat om nedlæggelse af driftsforbud. Endvidere forudsætter direktivets artikel 16, stk. 12, at Kommissionen udsteder en forordning herom.

Som det fremgår af § 17, kan adgangen til at anmode Kommissionen om at nedlægge driftsforbud kun anvendes, hvis andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har kunnet sikre, at luftfartsoperatøren opfylder sine forpligtelser. Der skal således være tale om, at lovens øvrige håndhævelsesmuligheder, herunder afgiftsbetaling, bøde m.v. har været bragt i anvendelse uden resultat.

Luftfartsoperatører skal - i modsætning til driftsledere for virksomheder omfattet af loven - ikke have en tilladelse til at udlede CO₂. Det er derfor heller ikke muligt ved overtrædelser af kvoteloven at fratage luftfartsoperatører en udledningstilladelse. Driftsforbuddet træder i stedet for denne mulighed. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at give luftfartsoperatører samme mulighed for domstolsprøvelse, som gælder for driftsledere, jf. § 16, stk. 2 og 3. Dette indebærer, jf. forslaget til *stk. 2*, at luftfartsoperatører har mulighed for at forlange, at en ministers beslutning om at indstille til Kommissionen, at der nedlægges driftsforbud, kan forlanges indbragt for danske domstole. Disse vil kunne tage stilling til, om betingelserne for at anmode om driftsforbud er opfyldt, dvs. at den pågældende ikke opfylder lovens krav, og at andre håndhævelsesmidler ikke har kunnet sikre opfyldelsen.

Det følger af *stk. 3*, at ministeren sikrer, at Europa-Kommissionens beslutning om at nedlægge driftsforbud over for en bestemt luftfartsoperatør håndhæves på dansk territorium. Det afventer fortsat, at Kommissionen udsteder en forordning herom, jf. direktivets artikel 16, stk. 12.

Til § 18

Bestemmelsen fastsætter, at klima-, energi- og bygningsministeren auktionerer den danske andel af de kvoter, der ikke tildeles gratis. Dette er parallelt til artikel 10 i kvotedirektivet, hvorefter alle kvoter, der ikke tildeles gratis, auktioneres.

Europa-Kommissionen fastlægger den samlede kvote på EU-niveau med udgangspunkt i kvotedirektivets artikel 9 og 9a (almindelige kvoter) samt 3c (luftfartskvoter). Europa-Kommissionen har med afgørelse 2010/634/EU af 22. oktober 2010 fastsat det samlede antal kvoter i 2013 til 2.039.152.882 kvoter. Dette samlede antal reduceres med 1,74 pct. årligt af det gennemsnitlige antal kvoter 2008-12, jf. kvotedirektivets artikel 9. Europa-Kommissionen har desuden med afgørelse 2011/389/EU af 30. juni 2011 fastsat det samlede antal luftfartskvoter i 2012 til 212.892.053 luftfartskvoter og det samlede antal luftfartskvoter i 2013 og efterfølgende år til 208.502.526 luftfartskvoter.

Gratistildelingen af almindelige kvoter finder sted i henhold til regler fastsat i kvotedirektivets artikel 10a. Disse regler er nærmere præciseret i benchmark-afgørelsen, se nærmere herom bemærkningerne til § 19. Hver medlemsstat fremsender en såkaldt NIM-liste til Europa-Kommissionen med foreløbige gratis kvotetildelinger til de enkelte omfattede virksomheder. Når alle lister er sendt til og godkendt af Europa-Kommissionen, kendes omfanget af gratiskvotetildelingen. Danmarks NIM-liste blev sendt til Europa-Kommissionen den 15. marts 2012. Listen er tilgængelig på Energistyrelsens hjemmeside.

Der afsættes en fælles EU-pulje af kvoter til nye virksomheder og væsentlige udvidelser af eksisterende virksomheder. Puljen udgør 5 pct. af den samlede kvotemængde og tildelingen sker løbende efter først-til-mølle-princippet.

Antallet af almindelige kvoter til auktion bliver antallet af kvoter i alt fratrukket gratiskvoter og kvoter afsat i puljen til nye virksomheder og udvidelser.

Danmarks andel af almindelige kvoter til auktionering fastlægges med udgangspunkt i kvotedirektivets artikel 10, hvorefter 88 pct. af den samlede mængde kvoter til auktion fordeles til medlemsstaterne i form af andele, som for hver medlemsstat er lig med dens andel af de verificerede udledninger for 2005 eller gennemsnittet af 2005-7, alt efter hvilket tal der er det højeste. De resterende 12 pct. af auktionsprovenuet fordeles til andre medlemsstater end Danmark, jf. kvotedirektivets artikel 10, stk. 2 litra b) og c). Andelen af det samlede kvoteauktionsprovenu er for Danmarks vedkommende af Kommissionen foreløbigt opgjort til 1,23 pct.

For luftfartskvoter auktioneres 15 pct. af det samlede antal kvoter.

Danmarks andel af luftfartskvotEAUktionsprovenuet fastlægges med udgangspunkt i kvotedirektivets artikel 3d, hvorefter hver medlemsstats andel er proportional med andelen af tilskrevne luftfartsemissioner i referenceåret 2010. Denne andel er ikke endeligt fastsat for de enkelte medlemsstater men fastlægges i en kommende forordning.

Det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner fastlægges i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (auktioneringsforordningen). I forordningen bestemmes blandt andet oprettelsen af en central auktionsplatform, hvor auktionering af kvoter finder sted. Medlemsstaterne kan vælge at stå uden for den centrale platform. Det har Polen, Storbritannien og Tyskland valgt at gøre, mens de resterende 24 medlemsstater deltager i den centrale auktionsplatform, der findes ved et fælles udbud.

Det følger af auktionsforordningens artikel 20, at hver medlemsstat skal udpege en kvoteudbyder, dvs. den person eller myndighed, som på medlemsstatens vegne formelt auktionerer kvotemængderne og tager imod det auktionsprovenu, der tilkommer medlemsstaten. Eftersom det ifølge stk. 1 er klima-, energi- og bygningsministeren, som auktionerer CO₂-kvoter, er ministeren som udgangspunkt kvoteudbyder for Danmark. Ministeren kan i medfør af § 33 bemyndige en institution oprettet under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at varetage denne funktion.

Stk. 2 fastsætter, at indtægterne fra auktionering af kvoter tilfalder statskassen, dog med fradrag af omkostninger forbundet hermed. Det vil primært være omkostninger relateret til anvendelsen af den centrale auktionsplatform samt omkostninger til den fælleseuropæiske auktionstilsynsførende, som udpeges i medfør af auktionsforordningens artikel 24.

Til § 19

Tildelingen af gratis CO₂-kvoter (kvotetildelingen) har til formål at mindske virksomhedernes udgift ved kvotehandelssystemet, uden at forringe virksomhedernes incitament til at reducere drivhusgasudledningen. I de første to handelsperioder har hvert medlemsland fastlagt sine egne regler for kvotetildeling. De danske regler for kvotetildeling i 2. kvotehandelsperiode (2008-2012) fremgår af den gældende kvotelovs kapitel 4 og er hovedsageligt baseret på tildeling ift. de omfattede anlægs historiske CO₂-udledninger.

I tredje handelsperiode (2013-2020) harmoniseres kvotetildelingen, således at alle kvoteomfattede anlæg i hele EU tildeles kvoter efter de samme principper. Samtidig betyder kvotedirektivets overordnede

principper for harmoniseret kvotetildeling, at den årlige kvotetildeling fra 2013, for langt de fleste anlæg i EU, vil ligge betydeligt under niveauet for tildeling i årene 2008-2012.

Kvotetildelingen skal ifølge kvotedirektivet, så vidt muligt, fremover fastlægges som såkaldte ex-ante benchmarks baseret på de omfattede anlægs historiske produktion. Af praktiske hensyn har Kommissionen kun foreslået særskilte benchmarks for de godt 50 industriprodukter med størst produktionsvolumen, mens øvrige produkter dækkes af benchmarks for varme eller brændsel anvendt i produktionen. Kvotetildelingen fastlægges for hele handelsperioden (2013-2020) før periodens start (ex-ante), men med visse modifikationer.

Installationer, der er udsat for betydelig risiko for udflytning fra EU på grund af udgifter til CO₂-kvoter (carbon leakage), tildeles 100 pct. af de kvoter, som er resultat af beregningen efter ovenstående foreslåede principper. Installationer, der ikke er udsat for betydelig risiko for carbon leakage, tildeles 80 pct. af de således beregnede kvoter i 2013, faldende til 30 pct. heraf i 2020 og med henblik på, at gratistildelingen skal være nul pct. i 2027.

Tildelingen af gratiskvoter følger Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (benchmark-afgørelsen).

Listen over sektorer, der er udsat for betydelig risiko for carbon leakage, følger af Kommissionens afgørelse 2010/2/EU af 24. december 2009 om opstilling af en liste over, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, med senere ændringer, (carbon leakage-afgørelsen).

Gratiskvoterne tildeles af klima-, energi- og bygningsministeren i henhold til ovenstående EU-retsakter. *Stk. 2* giver ministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom. Hjemlen vil blive benyttet til at inkorporere benchmark-afgørelsen og carbon leakage-afgørelsen i dansk ret; samt til at fastsætte evt. supplerede regler, som er nødvendige for, at kvotetildelingen foretages i overensstemmelse med kvotedirektivets bestemmelser.

Af *stk. 3* fremgår det, at driftslederen udover en gyldig udledningstilladelse tillige skal have evt. fornødne tilladelser til drift af produktionsenheden efter anden lovgivning, inden kvotetildeling kan finde sted. I første periode (2005-2007) var der eksempler på, at driftsledere rejste krav om kvoter til anlæg, hvor den nødvendige tilladelse efter el- eller varmforsyningsloven ikke var indhentet. Der kan imidlertid ikke tildeles kvoter til anlæg, hvor idriftsættelsen ikke er baseret på de nødvendige tilladelser efter anden lovgivning.

Kvoterne tildeles årligt senest den 28. februar, og driftslederen skal returnere kvoter senest den 30. april. Driftslederen kunne derfor i princippet sælge alle de tildelte kvoter og undlade at returnere kvoter pr. 30. april. For i videst muligt omfang at sikre, at kvotereturneringen for en udledning i et givent år kan finde sted senest den 30. april det følgende år, som angivet i § 27, foreslås det i *stk. 4* at sikre, at restancer med hensyn til kvotereturnering efter § 27, stk. 1, modregnes, inden driftslederen får tildelt gratiskvoter året efter den manglende returnering samt i evt. efterfølgende år, hvis antallet af gratiskvoter ikke overstiger restancen. Der kan alene modregnes det antal kvoter, som er forfaldet til returnering og ikke blev returneret rettidigt. Der modregnes således kun i situationer, hvor en driftsleder ikke overholder loven.

Det foreslås i *stk. 5*, at der kan ske justeringer i den fremtidige kvotetildeling, hvis tildelingen har været baseret på urigtige data eller oplysninger. Der kan være tale om såvel op- som nedjustering.

Efter det foreslåede *stk. 6* har ministeren mulighed for at beslutte, at en driftsleder, der er tildelt kvoter på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, herunder også af registertekniske årsager, skal tilbagelevere kvoter svarende til de uretmæssigt modtagne. Bestemmelsen kan især blive aktuel i en situation, hvor driftslederen er udtrådt af kvoteordningen,

f.eks. på grund af lukning af virksomheden, uden andre har overtaget denne, og hvor der derfor ikke kan ske justering eller modregning i den fremtidige tildeling. Manglende tilbagelevering af kvoter er strafsanktioneret, jf. § 32, stk. 1, nr. 4.

Til § 20

§ 20 indeholder tildelingsregler rettet mod luftfart og luftfartsoperatører. Bestemmelsen gennemfører kvotedirektivets artikler om ansøgning, fastsættelse og tildeling af kvoter til luftfart. Direktivet har i vidt omfang harmoniseret procedurerne for luftfartsoperatørernes ansøgning om gratiskvoter, ligesom direktivet fastsætter harmoniserede tildelingsprincipper til alle luftfartsoperatører, der er omfattet af direktivet.

I 2012 udgør den samlede mængde luftfartskvoter i EU 97 pct. af de historiske luftfartsemissioner i EU. I direktivet er de historiske luftfartsudledninger i EU defineret til den gennemsnitlige middelværdi af de årlige udledninger i kalenderårene 2004, 2005 og 2006 fra luftfartøjer, der udfører en af de luftfartsaktiviteter, der er nævnt i direktivets bilag 1. 85 pct. af denne samlede mængde tildeles som gratiskvoter til de luftfartsoperatører, der efter stk. 3 har søgt om gratiskvoter for perioden 2012. De resterende 15 pct. af den samlede mængde bortauktioneres i 2012. I perioden fra 2013 udgør den årlige samlede mængde 95 pct. af de historiske luftfartsemissioner i EU. Fra 2013 tildeles 82 pct. af den samlede mængde som gratiskvoter til de luftfartsoperatører, der efter stk. 3 har søgt om gratiskvoter for perioden fra 2013. 15 pct. af den samlede mængde bortauktioneres, og de resterende 3 pct. sættes til side til en særlig reserve til nye operatører og operatører med kraftig vækst. Eventuelle ikke-tildelte kvoter i den særlige reserve bortauktioneres af medlemsstaterne.

Efter *stk. 3* kan luftfartsoperatører ansøge om tildeling af gratis kvoter for perioden 1. januar 2012 til 31. december 2012 og for perioden, der starter den 1. januar 2013. De tildelte mængder efter *stk. 3* er meddelt de operatører, der har indsendt tonkilometerdata. Tildelingen er desuden offentliggjort på Energistyrelsens hjemmeside. Ministerens tildeling af gratiskvoter til luftfartsoperatørerne sker efter benchmarks pr. verificeret tonkilometer. Europa-Kommissionen beregner og vedtager benchmarks til både eksisterende og nye luftfartsoperatører og til luftfartsoperatører, hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 pct. om året mellem 2010 og 2014. For de eksisterende luftfartsoperatører vil benchmarket blive beregnet ved at dividere den samlede mængde gratiskvoter i EU med summen af de verificerede tonkilometerdata. Direktivet indeholder nærmere retningslinjer for beregningen. Benchmark for tildeling efter *stk. 3* fremgår af Kommissionens afgørelse 2011/638/EU af 26. september 2011 om benchmarks med henblik på tildeling af gratis drivhusgasemissionskvoter til luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3e i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (luftfartsbenchmark-afgørelsen). Ud over det benchmark, som Europa-Kommissionen har beregnet, afhænger den gratis kvotetildeling af luftfartsoperatørens verificerede data for tonkilometer.

Det fremgår af *stk. 4* at luftfartsoperatører, der efter den 31. december 2010 påbegynder luftfartsaktiviteter omfattet af loven, og luftfartsoperatører, hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 pct. om året mellem 2010 og 2014, kan ansøge om tildeling af gratiskvoter efter den særlige reserve i kvotedirektivets artikel 3f. Ansøgningen skal indgives senest den 30. juni 2015 på et ansøgningsskema anvist af ministeren. Herved sikres, at direktivets krav til, hvilke oplysninger m.v. ansøgningen skal indeholde, overholdes. Ansøgningsmaterialet skal for begge typer af luftfartsoperatører indeholde tonkilometerdata for 2014, der er overvåget i overensstemmelse med § 24, og verificeret i overensstemmelse med § 25. Det betyder bl.a., at overvågningen af tonkilometerdata skal ske i henhold til en plan, der er godkendt af ministeren.

Senest den 31. december 2015 skal ministeren sende modtagne ansøgninger til Kommissionen, hvorefter denne senest den 30. juni 2016 træffer beslutning om det benchmark, der skal anvendes for gratistildeling af kvoter til luftfartsoperatører, hvis ansøgning er indgivet i overensstemmelse med reglerne. Benchmarket beregnes ved at dividere antallet af kvoter i den særlige reserve med summen af verificerede

tonkilometerdata fra henholdsvis nye operatører og operatører, hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 pct. om året mellem 2010 og 2014. Benchmarket er udtrykt som kvoter pr. verificeret tonkilometer. Senest 3 måneder efter Kommissionens beslutning beregner og offentliggør ministeren tildelingen af kvoter fra den særlige reserve til luftfartsoperatører, der er berettiget til at få tildelt kvoter.

Forslaget til § 20 er en fortsættelse af de gældende bestemmelser i medfør af den nuværende kvotelov hvorfor forslagene til stk. 3 og 4 ikke indeholder nogen ændringer i forhold til gældende ret og derfor ikke er ny regulering med tilbagevirkende kraft.

For at sikre at der ikke både gives kvoter til en luftfartsoperatør, der er ophørt med en luftfartsaktivitet omfattet af loven, og til en anden luftfartsoperatør, der helt eller delvist fortsætter denne aktivitet, bestemmer *stk. 6*, at det er en forudsætning for tildeling af kvoter efter *stk. 4*, at luftfartsaktiviteten ikke helt eller delvist må være en fortsættelse af en aktivitet, der tidligere blev udført af en anden luftfartsoperatør. Europa-Kommissionen forventes at udstede retningslinjer for, hvorledes det skal dokumenteres, at en luftfartsaktivitet ikke er en hel eller delvis fortsættelse af en eksisterende aktivitet. Det er ministeren, der afgør, om der helt eller delvist er tale om en fortsættelse af en luftfartsaktivitet, som tidligere blev udført af en anden luftfartsoperatør. At luftfartsoperatører med vækst på mere end 18 pct. er berettiget til gratiskvoter fra den særlige reserve, skal dokumenteres ved at angive den procentvise stigning i tonkilometer mellem overvågningsåret for en ny periode og andet kalenderår i denne. Ligeledes skal den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal for samme periode dokumenteres. Derudover skal den stigning i tonkilometer, der ligger over de 18 pct., angives i absolutte tal. En anden begrænsning i kvotetildelingen efter *stk. 4* ligger i, at en luftfartsoperatør, hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 pct. om året mellem 2010 og 2014, maksimalt kan få tildelt 1.000.000 gratiskvoter fra den særlige reserve.

Det foreslås i *stk. 7*, at der kan ske justeringer i den fremtidige kvotetildeling, hvis tildelingen har været baseret på urigtige data eller oplysninger. Der kan være tale om såvel op- som nedjustering.

Efter det foreslåede *stk. 8* har ministeren parallelt med § 19, *stk. 6*, mulighed for at beslutte, at en luftfartsoperatør, der er tildelt kvoter på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, herunder også af registertechniske årsager, skal tilbagelevere kvoter svarende til de uretmæssigt modtagne. Bestemmelsen kan især blive aktuel i en situation, hvor luftfartsoperatøren er udtrådt af kvoteordningen, og hvor der derfor ikke kan ske justering eller modregning i den fremtidige tildeling. Manglende tilbagelevering af kvoter er strafsanktioneret, jf. § 32, *stk. 1*, nr. 4.

Til § 21

I henhold til kvotedirektivets artikel 19, *stk. 1*, skal alle kvoter, som udstedes fra den 1. januar 2012 og fremefter, registreres i et fælles EU-register på konti, som forvaltes af medlemsstaterne. Kommissionen stiller derfor et elektronisk EU-register til rådighed for medlemslandene, hvori erhvervs- og vækstministeren, i praksis Erhvervsstyrelsen, administrerer de danske konti, herunder konti, som tilhører driftsledere og luftfartsoperatører i henhold til denne lov.

EU-registerets hovedformål er at holde regnskab med, at de virksomheder, der er omfattet af kvotedirektivet, overholder deres forpligtelser. Administrationen af EU's CO₂-kvoteregister reguleres hovedsageligt af Kommissionens forordning (EU) nr. 1193/2011 af 18. november 2011 om oprettelse af et EU-register for handelsperioden, der starter den 1. januar 2013, og efterfølgende handelsperioder for EU's emissionshandelsordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF (registerforordningen). Forordningen indeholder bl.a. bestemmelser om åbning og lukning af konti, udnævnelse af bemyndigede repræsentanter, dokumentationskrav, gennemførelse af transaktioner, rapportering af verificerede udledningsdata, overførsel af tildelte gratiskvoter, returnering af kvoter mv.

Det følger af registerforordningen, at klima-, energi- og bygningsministeren meddeler erhvervs- og

vækstministeren, når der bl.a. skal åbnes, ajourføres eller lukkes driftslederbeholdnings- eller luftfartøjsoperatørbeholdningskonti i EU-registeret. Der åbnes en konto for hver produktionsenhed og luftfartøj i henhold til denne lov. Kontiene anvendes til at holde regnskab med driftsledernes og luftfartsoperatørernes drivhusgasudledninger og returnering af kvoter. Driftsledere og luftfartsoperatører er således, jf. § 26, stk. 2, forpligtet til årligt at registrere de verificerede udledninger af drivhusgasser for det foregående år på deres konto i EU-registeret. Efterfølgende er driftslederne og luftfartsoperatørerne, jf. § 27, stk. 1, forpligtet til fra deres konto i EU-registeret årligt at returnere det antal kvoter, som svarer til det foregående års verificerede udledninger. Det sker i praksis ved, at en driftsleder eller luftfartsoperatør foretager en overførsel (returnering) af kvoter fra deres driftslederbeholdnings- eller luftfartøjsoperatørbeholdningskonto til en foruddefineret konto i EU-registeret, som tilhører den danske stat.

Hvis en driftsleder eller luftfartsoperatør af regnskabsmæssige eller andre årsager ønsker at have yderligere konti i EU-registeret udover den lovpligtige driftsleder- eller luftfartsoperatørkonto, kan vedkommende ansøge erhvervs- og vækstministeren, i praksis Erhvervsstyrelsen, om at oprette sådanne konti. Der er fri adgang til at oprette yderligere konti i EU-registeret, så længe driftslederen eller luftfartsoperatøren opfylder de dokumentationskrav mv., som er fastsat i medfør af stk. 3 såvel som de krav, der fremgår af registerforordningen.

Tildeling af gratiskvoter sker i praksis ved, at erhvervs- og vækstministeren årligt overfører det antal gratiskvoter, som driftslederen eller luftfartsoperatøren er tildelt af klima-, energi- og bygningsministeren, til driftslederens eller luftfartsoperatørens konto i EU-registeret. Dette sker i henhold til registerforordningens artikel 51 (driftsledere) og artikel 55 (luftfartsoperatører). I henhold til kvotedirektivets artikel 11, stk. 2, skal den årlige overførsel af gratiskvoter ske inden den 28. februar i det pågældende år. Hvis der er udestående spørgsmål vedrørende driftslederens eller luftfartsoperatørens gratistildeling, kan tildelingen dog ske senere, når forholdet er afklaret. Tildelingen af gratiskvoter senest den 28. februar til nye driftsledere og luftfartsoperatører er betinget af, at disse tidsnok har leveret den dokumentation til erhvervs- og vækstministeren, der i medfør af registerforordningen og regler fastsat i medfør af stk. 3 er påkrævet for at oprette en driftslederbeholdnings- eller luftfartøjsoperatørbeholdningskonto. I modsat fald vil tildelingen ske umiddelbart efter, at kontoen oprettes.

Enhver fysisk og juridisk person har endvidere mulighed for at ansøge erhvervs- og vækstministeren, i praksis Erhvervsstyrelsen, om at oprette konti i EU-registeret. Der er fri adgang til at have konti i EU-registeret, så længe vedkommende person opfylder de dokumentationskrav mv., som er fastsat i medfør af stk. 3 såvel som de krav, der fremgår af registerforordningen. Andre fysiske og juridiske personer end driftsledere og luftfartsoperatører forudsættes at oprette konti, hvis de ønsker at handle med eller indehave kvoter og kreditter. En CO₂-kvote er frit omsættelig og kan indehaves af enhver person. Da den kun findes i elektronisk form, forudsætter omsætningen af kvoter eksistensen af elektroniske registre, hvori kvoterne opbevares, og retten til kvoten registreres. Enhver CO₂-kvote kan identificeres entydigt, men det unikke serienummer er fortroligt i medfør af registerforordningen og er derfor ikke tilgængeligt for driftsledere, luftfartsoperatører og andre kontohavere.

CO₂-kvoters juridiske karakter uddybes i registerforordningens artikel 37, hvor det beskrives, at en kvote er et instrument i papirløs form, som er ombytteligt og kan handles på markedet. At kvoter er i papirløs form indebærer, at registreringen i EU-registret, dvs. at kvoten står på en kontohavers konto i EU-registeret, er et umiddelbart og tilstrækkeligt bevis for kontohaverens ret til denne kvote. At kvoter er ombyttelige, indebærer, at enhver omstødelse eller tilbageleveringsforpligtelse, som kan opstå i henhold til national ret i tilknytning til en kvote, kun gælder for kvoten af samme art. En køber og indehaver af en kvote, der handler i god tro, erhverver retten til kvoten uanset eventuelle mangler, der måtte være i overdragerens ret.

Enhver, der indehaver kvoter, kan annullere dem, dvs. at kvoterne destrueres. Det er således ikke en forudsætning for anvendelse af kvoter, at de anvendes til at dække udledninger af drivhusgasser. Eftersom

der er loft over det samlede antal kvoter i EU, medfører en annullering af kvoter, at der bliver færre kvoter til rådighed på markedet. Hvis der er en knaphed af kvoter på markedet, vil en annullering af kvoter medføre, at driftslederne og luftfartsoperatørerne på EU-plan bliver nødt til at reducere deres drivhusgasudledninger svarende til de annullerede kvoter.

Det følger af registerforordningens artikel 83, at alle oplysninger i EU-registeret, som ikke er offentligt tilgængelige, betragtes som fortrolige. Oplysninger om danske konti i EU-registeret kan således kun indhentes af en række myndigheder, som opføres i forordningen, bl.a. danske retshåndhævende myndigheder og skattemyndigheder, danske tilsynsmyndigheder og andre landes nationale registeradministratorer. Oplysninger kan endvidere videregives i henhold til andre EU-regler eller bestemmelser i dansk ret, som forfølger et lovligt mål, som er foreneligt med registerforordningen, og er rimelig i forhold til målet.

Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges i *stk. 3* til at fastsætte nærmere regler for konti i registeret, herunder regler der supplerer registerforordningen i forhold til dokumentationskrav for kontooprettelser og ajourføring af konti, adgang til at blokere og lukke konti ved misligholdelse samt vilkår for brug af EU-registeret, herunder sikkerhedskrav. Disse emner reguleres altovervejende af registerforordningen. Da registerforordningen er udtryk for minimumsharmonisering, giver *stk. 3* ministeren hjemmel til at fastsætte supplerende regler, hvor det er nødvendigt med udgangspunkt i danske forhold. Hjemlen forudsættes som efter den gældende lov anvendt til at udstede en bekendtgørelse om konti i EU-registeret samt vilkår for brug af EU-registeret, som opfører de krav, herunder sikkerheds- og dokumentationskrav, som er gældende for konti i EU-registeret. Ministeren bemyndiges endvidere til i supplement til registerforordningen at fastsætte regler om, at konti i EU-registeret kan blokeres og evt. lukkes ved kontohaverens misligholdelse af de krav, som er gældende for kontoen.

Til dækning af erhvervs- og vækstministerens udgifter til administration af konti i EU-registeret fastsættes i *stk. 4*, at der opkræves gebyrer fra registerets kontohavere.

Skatteministeren får i medfør af *stk. 5* adgang til at se enhver oplysning om konti i registeret, herunder i elektronisk form ved terminaladgang. Dette skønnes at være nødvendigt for at sikre effektiv ligningsmæssig kontrol.

Til § 22

For at holde regnskab med Danmarks klimaforpligtelser i henhold til Kyotoprotokollen er det i medfør af protokollen fastsat, at hver aftalepart skal etablere og vedligeholde et nationalt register for at sikre nøjagtig opgørelse af udstedelse, beholdning, overførsel, køb, annullering og tilbagetrækning af enheder i henhold til protokollen. I Danmark administreres dette register af erhvervs- og vækstministeren, i praksis Erhvervsstyrelsen. Kyoto-registeret er et selvstændigt register, der er adskilt fra EU-registeret. I praksis driver Europa-Kommissionen for de lande, som er omfattet af kvotedirektivet, de nationale Kyoto-registre på samme måde som EU-registeret. Selv om EU-registeret juridisk er adskilt fra de nationale Kyoto-registre, opleves registrene hovedsageligt som ét register.

Kyoto-registerets hovedformål er at føre den danske stats konti i forhold til at holde regnskab med den danske stats klimaforpligtelser i henhold til Kyotoprotokollen.

Det er endvidere muligt for driftsledere, luftfartsoperatører og andre fysiske eller juridiske personer at oprette personbeholdningskonti i Det Danske Kyoto-register med henblik på at indehave og omsætte CO₂-kreditter og andre Kyoto-enheder. Kreditter kan dog også under nærmere betingelser indehaves på konti i EU-registeret. Kreditter skabes gennem investeringer i godkendte klimaprojekter over hele verden. Et sådan projekt skal reducere udledningen af drivhusgasser eller øge CO₂-optaget, og CO₂-gevinsten omsættes i kreditter, som skal godkendes af FN før de udstedes.

Der kan ikke indehaves CO₂-kvoter på konti i Kyoto-registeret. Da CO₂-kvoter er enheder, som kun er gyldige inden for EU's kvotehandelsordning, kan de kun indehaves på konti i EU-registeret, jf. § 21.

Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges i *stk. 2* til at fastsætte regler for konti i registeret, herunder regler i forhold til dokumentationskrav for kontooprettelser og ajourføring af konti, adgang til at blokere og lukke konti ved misligholdelse samt vilkår for brug af Kyoto-registeret, herunder sikkerhedskrav. I modsætning til EU-registeret, jf. § 21, reguleres konti i Kyoto-registeret som hovedregel ikke af Kommissionens forordning (EU) nr. 1193/2011 af 18. november 2011 om oprettelse af et EU-register for handelsperioden, der starter den 1. januar 2013, og efterfølgende handelsperioder for EU's emissionshandelsordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF (registerforordningen). Det er således altovervejende en national kompetence at fastsætte regler for konti i Kyoto-registeret. Hjemlen forudsættes primært anvendt til at fastsætte dokumentationskrav mv. for personbeholdningskonti i Kyoto-registeret. I dag er det i medfør af den gældende lov ved bekendtgørelse fastsat, at registerforordningens regler om personbeholdningskonti i EU-registeret finder tilsvarende anvendelse for personbeholdningskonti i Kyoto-registeret. Dette system forventes videreført, således at der er parallelitet i de krav, som gælder for konti i EU-registeret og Kyoto-registeret. I lighed med § 21, stk. 3, bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om, at konti i Kyoto-registeret kan blokeres og evt. lukkes ved kontohaverens misligholdelse af de krav, som er gældende for kontoen.

Til dækning af erhvervs- og vækstministerens udgifter til administration Kyoto-registeret fastsættes i *stk. 3*, at der opkræves gebyrer fra registerets kontohavere.

Beslutninger under Kyotoprotokollen fastsætter grænser for overførsel af kreditter fra en forpligtelsesperiode til en anden. De gældende beslutninger medfører, at højst 5 pct. af et lands tildeling kan overføres. En revision af overførselsregler er under forhandling i FN's klimasekretariat UNFCCC. *Stk. 4* giver klima-, energi- og bygningsministeren mulighed for at fastsætte regler, der afgør, hvorvidt kontohavere i Kyoto-registeret har adgang til at overføre kreditter fra en forpligtelsesperiode til næste periode i henhold til Kyotoprotokollen. Dette gælder for andre kontohavere end driftsledere og luftfartsoperatører, for hvem overførsel bliver reguleret direkte i forordningen for kvoteregistrene. Bestemmelsen i anden led giver ministeren mulighed for at forbyde at visse typer af kreditter kan indsættes i Kyoto-registret og fastsætte regler om, at visse kreditter mister deres gyldighed ved udgangen af en periode. Den lignende bestemmelse i den gældende kvotelov er blevet anvendt til at forbyde midlertidige skovkreditter i Kyoto-registret, da disse indebærer et erstatningsansvar for den danske stat, hvis kreditterne ikke bliver erstattet af andre kreditter, for eksempel i tilfælde af skovbrand.

Skatteministeren får i medfør af *stk. 5* adgang til at se enhver oplysning om konti i registeret, herunder i elektronisk form ved terminaladgang. Dette skønnes at være nødvendigt for at sikre effektiv ligningsmæssig kontrol.

Til § 23

Bestemmelsen gennemfører FN-kravet om national godkendelse af juridiske og fysiske personers deltagelse i projektmekanismerne under Kyotoprotokollen, som hidtil har bestået af JI- og CDM-kreditter. Ved JI-kreditter forstås et tilgodehavende på et antal CO-ækvivalenter, som er udstedt i medfør af Kyotoprotokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyotoprotokollen. Bestemmelsen er lig med § 21 a i den gældende kvotelov, men er gjort mere generel for at tage højde for den nye markedsmekanisme under klimakonventionen, som blev vedtaget under COP17.

Til § 24

Overvågning af drivhusgasudledning fra produktionsenheder og luftfartsoperatører reguleres af Kommissionens forordning (EU) Nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (overvågnings- og rapporteringsforordningen).

Forordningen sikrer harmoniseret overvågning og rapportering af drivhusgasudledningerne fra enheder omfattet af CO₂-kvoteordningen i hele EU. Forordningen definerer krav for overvågning og rapportering fra stationære installationer og fra luftfartssektoren.

Hovedelementerne i forordningen er beskrivelse af krav til udledernes overvågningsplan, regler for måle- og analysemetoder samt usikkerhed for udledere af forskellig størrelse, særlige regler for overvågning af udledninger fra luftfartssektoren, krav til databehandling og kontrol af data, samt regler for rapportering til myndighederne.

§ 24 opsummerer driftsledernes og luftfartsoperatørernes hovedforpligtelser efter forordningen og bemyndiger klima-, energi-, og bygningsministeren til at fastsætte supplerende regler om overvågning, hvis de er i overensstemmelse med forordningen og nødvendige for at sikre overholdelsen af kvotedirektivet. Det kan f.eks. være gennem fastsættelse af straf for overtrædelse af konkrete bestemmelser i overvågnings- og rapporteringsforordningen.

Til § 25

Verifikation af drivhusgasudledninger og akkreditering af verifikatorer til denne verifikation reguleres af Kommissionens forordning (EU) Nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (verifikations- og akkrediteringsforordningen).

Hovedelementerne i forordningen er beskrivelse af procedurer for, hvordan verifikator sikrer sig, at de rapporterede drivhusgasudledninger svarer til de faktiske, samt regler for, hvordan verifikatorer kan opnå akkreditering fra de nationale akkrediteringsinstitutioner.

Forordningen definerer krav for akkreditering af og tilsyn med verifikatorer og for verifikation af udledningsrapporter for drivhusgasudledningerne fra stationære produktionsenheder og fra luftfartssektoren. Den angiver de nøjere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og for fagfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne. Forordningen indfører desuden, at medlemslandene kan vælge at lade en national myndighed certificere enkeltpersoner som verifikatorer.

Endvidere fastlægger forordningen, at de kompetente myndigheder skal anerkende verifikatorer akkrediteret eller certificeret i andre medlemslande.

§ 25 opsummerer driftsledernes og luftfartsoperatørernes hovedforpligtelse efter forordningen og bemyndiger klima-, energi-, og bygningsministeren til at fastsætte supplerende regler om verifikation, hvis de er i overensstemmelse med forordningen og nødvendige for at sikre overholdelsen af kvotedirektivet. Det kan f.eks. være gennem fastsættelse af straf for overtrædelse af konkrete bestemmelser i verifikations- og akkrediteringsforordningen.

Til § 26

Stk. 1 fastslår, at det foregående års verificerede udledninger, jf. § 25, af drivhusgasser fra de produktionsenheder eller luftfartøjer, som driftslederen eller luftfartsoperatøren er ansvarlig for, skal rapporteres til klima-, energi- og bygningsministeren senest den 31. marts. Dette skal ske med verifikators påtegning. Regler for verifikators påtegning er fastlagt i Kommissionens forordning (EU) Nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (verifikations- og akkrediteringsforordningen).

Stk. 2 fastslår, at driftslederen eller luftfartsoperatøren endvidere er forpligtet til at registrere det foregående års verificerede udledning i EU-registeret senest den 31. marts.

Stk. 3 bemyndiger klima-, energi-, og bygningsministeren til at fastsætte supplerende regler om rapportering, hvis de er i overensstemmelse med overvågnings- og rapporteringsforordningen samt verifikations- og akkrediteringsforordningen og nødvendige for at sikre overholdelsen af kvotedirektivet. Det kan

f.eks. være gennem fastsættelse af straf for overtrædelse af konkrete bestemmelser i overvågnings- og rapporteringsforordningen samt verifikations- og akkrediteringsforordningen.

Forslaget til *stk. 4* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler for bæredygtige biobrændstoffer og flydende biobrændsler. Det følger af artikel 38, stk. 2, i overvågnings- og rapporteringsforordningen, at kvoteomfattede virksomheder og luftfartsoperatører for biomasse kan anvende en udledningsfaktor på nul. Forordningens præampel præciserer dog, at der med biomasse i forordningen menes biomasse, biobrændstoffer og flydende biobrændsler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet).

Samtidig har forordningen præciseret at, fortrinsbehandlingen med hensyn til kvotereturneringsforpligtelser under kvoteordningen udgør en støtteordning, som anført i artikel 2, litra k) i og dermed finansiel støtte i henhold til artikel 17, stk. 1, litra c) i samme direktiv. Det indebærer derfor, at man for biobrændstoffer og flydende biobrændsler kun kan anvende en udledningsfaktor på nul, hvis disse opfylder EU's krav om bæredygtighed, dvs. de bæredygtighedskriterier, som følger af artikel 17, 18 og 19 i VE-direktivet.

Forslaget giver derfor ministeren hjemmel til at gennemføre VE-direktivets bestemmelser om bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler i forhold til de kvoteomfattede virksomheder og luftfartsoperatører ved at fastsætte regler om bæredygtighedskriterier, opfyldelse af bæredygtighedskriterier, herunder rapportering, dokumentation, form, indhold, opgørelsesmetoder, verifikation og frister for aflevering af dokumentation. Bæredygtighedskriterierne i VE-direktivet fastsætter minimumskrav til den samlede fortrængning af drivhusgasser, som biobrændslerne og brændstofferne giver anledning til i hele produktionskæden fra dyrkning af råstoffet til anvendelse, og krav til oprindelsen af råmaterialet, herunder at det som udgangspunkt ikke må opdyrkes i våd- eller skovområder eller områder med høj biodiversitet. Forslaget giver ikke ministeren adgang til at fastsætte andre bæredygtighedskrav, end de der følger af VE-direktivet, idet disse er fuldt harmoniserede, jf. artikel 17, stk. 8, i VE-direktivet.

Efter *stk. 5* har klima-, energi- og bygningsministeren mulighed for at fastsætte udledningen, hvis 1) driftsleder eller luftfartsoperatøren ikke rapporterer verificerede udledninger inden for rapporteringsfristen og 2) hvis den verificerede årlige udledningsrapport ikke er i overensstemmelse med overvågnings- og rapporteringsforordningen.

Situation 1) gælder både i den situation, hvor udledningsrapporten ikke er verificeret i henhold til verifikations- og akkrediteringsforordningen og i den situation, hvor driftslederen eller luftfartsoperatøren udviser passivitet ved slet ikke at indsende årlig verificeret udledningsrapport inden for fristen.

I situation 2) underretter ministeren verifikator om afgørelsen. Det er ikke med bestemmelsen tilsigtet, at ministerens fastsættelse af udledningen skal have en anden retsvirkning end den verifikation, som verifikator foretager, hvilket udtrykkeligt fremgår af 2. pkt. Dette har bl.a. betydning i relation til § 27. Af overvågnings- og rapporteringsforordningen fremgår af artikel 70, at ministeren skal anlægge et konservativt skøn over udledningens mængde.

Endelig fastsættes det i *stk. 5*, at eventuelle omkostninger ved at ministeren skal fastsætte udledningstallet, afholdes af den pågældende driftsleder eller luftfartsoperatør. Det gælder også selv om den endelige afgørelse om udledningen ikke bliver fremsendt, fordi den pågældende driftsleder eller luftfartsoperatør først rapporterer verificerede udledning efter den frist, der er nævnt i *stk. 1*, eftersom ministeren kan have påbegyndt sagsbehandling af fastsættelse af udledningen. Det gælder også omkostninger til nødvendig sagkyndig bistand fra konsulenter eller andre.

Til § 27

Bestemmelsens *stk. 1* fastslår, at enhver driftsleder og luftfartsoperatør én gang årligt skal returnere et antal kvoter svarende til foregående års verificerede drivhusgasudledning fra de produktionsenheder eller

luftfartøjer, som driftslederen eller luftfartsoperatøren er ansvarlig for, jf. § 26. Dette skal ske senest den 30. april. Returneringen foretages i EU-registeret efter § 21 i overensstemmelse med registerforordningen.

Luftfartskvoter kan udelukkende anvendes til dækning af udledninger fra luftfarten. Driftsleder for en stationær produktionsenhed kan derfor ikke dække produktionsenhedens udledninger ved at returnere luftfartskvoter. Udledninger fra luftfarten kan derimod dækkes af både luftfartskvoter og andre kvoter.

Hvis driftslederen eller luftfartsoperatøren har en manko fra tidligere år, fordi driftslederen eller luftfartsoperatøren ikke har returneret et tilstrækkeligt antal kvoter, følger det endvidere af § 28, stk. 6, at driftslederen skal udligne denne manko senest den 30. april hvert år. Bestemmelsen forpligter således driftslederen eller luftfartsoperatøren til årligt at returnere det tilstrækkelige antal kvoter.

Hvis driftslederen eller luftfartsoperatøren ikke har returneret et tilstrækkeligt antal kvoter senest på opgørelsesdatoen den 30. april, indberetter erhvervs- og vækstministeren dette til klima-, energi- og bygningsministeren. Klima-, energi- og bygningsministeren træffer på baggrund heraf afgørelse om afgiftsbetaling efter § 28.

Hvis der er udpeget en fuldmægtig i henhold til § 6 skal denne på vegne af driftslederne overholde forpligtelserne i § 27.

Hvis rapporteringen udebliver eller er mangelfuld, f.eks. ved negativ verifikationserklæring ved tidsfristens udløb, overtrædes § 26 og § 13, stk. 2, nr. 4. Driftslederen skal også i tilfælde, hvor udledningen ikke er verificeret eller fastlagt af ministeren efter § 26, stk. 5, returnere kvoter i EU-registeret senest den 30. april. Det er således op til driftslederen selv at vurdere antallet af kvoter, der skal returneres, og driftslederen har, da det endelige udledningstal ikke er kendt, ingen garanti for at undgå afgift efter § 28. Det følger af registerforordningen, at den kompetente myndighed skal fastsætte det skønsmæssige udledningstal, hvis der den 1. maj ikke er blevet registeret en verificeret rapportering for det foregående år, eller det verificerede udledningstal er ukorrekt. Tallet beregnes så nøjagtig som muligt i overensstemmelse med EU-reglerne om overvågning og rapportering, jf. også bemærkningerne til § 26, stk. 5.

Det følger af *stk. 2*, at en forpligtelse til at returnere kvoter ikke gælder for udledninger, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring (Carbon Capture and Storage) til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (CCS-direktivet). I dansk ret er CCS-direktivet gennemført i lov om anvendelse af Danmarks undergrund. Det vigtigste langsigtede incitament for at investere i CCS-teknologier er, at der ikke skal returneres kvoter for drivhusgasudledninger, som lagres permanent. Driftslederen undgår således at skulle købe kvoter til at dække udledninger, som er lagret permanent, ligesom driftslederen kan sælge eventuelle gratis kvoter, som er tildelt produktionsenheder, hvis udledninger ved anvendelse af CCS-teknologier lagres permanent.

Til § 28

Stk. 1 retter sig mod situationer, hvor en driftsleder eller luftfartsoperatør pr. 30. april ikke har returneret kvoter svarende til forrige års verificerede udledning fra de produktionsenheder eller luftfartøjer, som driftslederen eller luftfartsoperatøren er ansvarlig for. På baggrund af rapporteringen pålægger klima-, energi- og bygningsministeren driftslederen eller luftfartsoperatøren at betale en afgift til statskassen for hvert ton CO₂-ækvivalent, som den verificerede udledning for det foregående år fra de produktionsenheder eller luftfartøjer, driftslederen eller luftfartsoperatøren er ansvarlig for, overskrider de kvoter, som driftslederen har returneret i EU-registeret i henhold til § 27.

I medfør af *stk. 2* skal klima-, energi- og bygningsministeren offentliggøre afgørelser om driftslederes og luftfartsoperatørers betaling af afgift efter *stk. 1*.

Det fremgår af artikel 16, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003, at medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige

kvoter. I direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 blev forpligtelsen til at offentliggøre navne udvidet til også at omfatte luftfartsoperatører.

Bestemmelsen sikrer kvotedirektivets krav om offentliggørelse. Kvotedirektivets regler om offentliggørelse ligger forud for betænkning nr. 1516 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., der er fra 2010.

For at sikre at der ikke sker en uberettiget offentliggørelse af driftslederes eller luftfartsoperatørers navne, vil der ske en høring eller forudgående orientering af den berørte. Dette vil også give den pågældende en rimelig tid til at forberede sig på offentliggørelsen. Hvis afgørelsen om afgiftsbetaling indbringes for Energiklagenævnet eller for domstolene, vil der først ske offentliggørelse, når afgørelsen er endelig.

Offentliggørelsen forventes at ske på EU-registrets hjemmeside, Energistyrelsens hjemmeside eller lignende. Oplysningen vil være tilgængelig 1 år efter, at afgiften er betalt. Hvis driftslederen eller luftfartsoperatøren også det følgende år bliver pålagt afgiftsbetaling, vil oplysningen forblive tilgængelig.

Det kan ikke udelukkes, at § 28, stk. 2, i visse situationer kan være en fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 1.

Det fremgår af *stk. 3*, at det skyldige beløb opgøres pr. 1. maj i det pågældende år. Hermed menes, at kursomregning fra euro til kroner foretages i henhold til dagskursen på denne dato; men ikke at opgørelsen nødvendigvis i praksis skal foreligge allerede 1. maj i det pågældende år. Det skyldige beløb indeksreguleres i henhold til udviklingen af det europæiske forbrugerprisindeks med året 2012 som udgangspunkt.

Stk. 4 og 5 indeholder bestemmelser om påkrav, forrentning og rykkergebyrer. Bestemmelserne om påkrav og rykkergebyrer svarer til de tilsvarende bestemmelser i lov om opkrævning af skatter og afgifter. Renten svarer til den tilsvarende bestemmelse i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

Udover afgiftsbetalingen skal driftslederen eller luftfartsoperatøren hurtigst muligt og senest den 30. april det følgende kalenderår, foruden kvoter svarende til det foregående års verificerede udledning, returnere kvoter svarende til en eventuel manko for tidligere år, jf. *stk. 6*. Hvis driftslederen eller luftfartsoperatøren det følgende år stadig ikke har returneret kvoter svarende til denne manko, skal der (igen) betales afgift af denne overskridelse, ligesom driftslederen eller luftfartsoperatøren fortsat er forpligtet til at returnere kvotedifferencen. Da driftslederen eller luftfartsoperatøren både skal betale afgift og returnere kvoter for de overskridende udledninger, forventes afgiftsprovenuet at blive yderst begrænset set i lyset af, at udgiften til køb af kvoter er billigere end afgiften.

I forbindelse med afslutningen af en af otteårsperioderne, f.eks. ved afslutningen af den otteårsperiode, som løber fra 2013 til 2020, kan driftslederen eller luftfartsoperatøren dog ikke vente op til et år med at returnere de kvoter, som den 30. april 2021 ikke er returneret for at dække drivhusgasudledninger for 2020 eller tidligere mankoer. Driftslederen eller luftfartsoperatøren må derfor straks returnere det manglende antal kvoter, som skal være gyldige for den otteårsperiode, som udledningerne vedrører.

Det er ifølge *stk. 7* som udgangspunkt driftslederen eller luftfartsoperatøren, der hæfter for betaling af afgiften. Da driftslederen eller luftfartsoperatøren kan være en anden end den, der ejer produktionsenheden eller luftfartøjet; eller være en anden end den, der driver produktionsenheden eller luftfartøjet for egen regning, hæfter disse interessenter efter bestemmelsen solidarisk med driftslederen eller luftfartsoperatøren for afgiftens betaling. Bestemmelsen søger at sikre, at de interessenter, der har en væsentlig økonomisk interesse i produktionsenhedens eller luftfartøjets drift, også hæfter for afgiftsbetalingen, således at afgiftsbetalingen ikke alene påhviler en driftsleder eller luftfartsoperatør, der evt. ikke er i stand til at betale afgiften.

Til § 29

Stk. 1 fastslår, at klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med overholdelse af loven, regler udstedt i medfør af loven, EU-retsakter om forhold, der er omfattet af denne lov, vilkår stillet efter loven og afgørelser truffet efter loven, regler udstedt i medfør heraf eller EU-retsakter om forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 2 fastslår, at erhvervs- og vækstministeren fører tilsyn med forhold relateret til EU-registeret og Kyoto-registeret, jf. §§ 21 og 22.

Stk. 3 giver ministrene mulighed for at få de fornødne oplysninger fra driftslederen eller luftfartsoperatøren til varetagelse af deres opgaver efter loven, herunder til tilsynet efter stk. 1 og 2. Det kan eksempelvis være oplysninger af relevans for vurdering af, om vilkår i en tilladelse overholdes, eller oplysninger af betydning for kvotetildelingen.

Stk. 4 giver klima, energi og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at påbyde, at forhold, der strider mod denne lov, regler udstedt i henhold til denne lov, EU-retsakter om forhold, der er omfattet af denne lov, eller afgørelser truffet efter denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller efter EU-retsakter, der er omfattet af denne lov, skal bringes i overensstemmelse med reglerne inden for en nærmere angivet frist.

Stk. 5 fastlægger, at klima-, energi- og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren har adgang til enhver oplysning hos den statslige told- og skatteforvaltning, herunder i elektronisk form, som er nødvendig for varetagelsen af disse ministres opgaver. Det følger af kvotelovens §§ 15 og 16, at klima-, energi- og bygningsministeren kan afslå at give tilladelse eller tilbagekalde en tilladelse, hvis en driftsleder har forfalden gæld til det offentlige, herunder afgiftsbetaling efter lovens § 28, på mere end 100.000 kr. Til brug for administrationen i medfør af disse bestemmelser kan ministeren indhente oplysninger i elektronisk form bl.a. hos SKAT.

Erhvervs- og vækstministeren kan hos SKAT indhente oplysninger i elektronisk form, herunder ved terminaladgang, til brug for kontrol af kontohavere og dokumentation, der modtages i forbindelse med ansøgning om og ajourføring af konti, efter regler udstedt i henhold til denne lov og EU-retsakter om forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 5 fastslår endvidere, at klima-, energi- og bygningsministeren kan indhente miljøoplysninger, herunder i elektronisk form, fra miljøministeren til brug for administrationen af denne lov. Med miljøoplysninger tænkes særligt på oplysninger vedrørende miljøgodkendelser.

Til § 30

Stk. 1 og 2 fastslår, at udgifter ved administration af nærmere angivne aktiviteter i loven skal dækkes af driftslederen for den produktionsenhed, hvis aktiviteter er omfattet af §§ 8-10, eller af luftfartsoperatøren for en luftfartsaktivitet, som omfattes af § 11. Administration heraf indebærer således hverken indtægter eller udgifter for statskassen, idet ydelserne forudsættes fuldt ud at være brugerfinansieret. Klima-, energi- og bygningsministerens opgaver, som foreslås gebyrfinansieret, er især:

- Udstedelse af udledningstilladelser, jf. § 13, til ca. 375 produktionsenheder og til nye enheder, jf. § 13.
- Behandling af sager om overholdelse af vilkår for tilladelse efter § 13.
- Behandling af sager om ændring, overdragelser eller tilbagetrækning af tilladelser efter § 14.
- Fastlæggelse og godkendelse af overvågningsplan og ændringer af overvågningsplaner samt kontrol af overholdelsen heraf, jf. § 24, og overvågnings- og rapporteringsforordningen.
- Behandling af ansøgninger om tildeling af gratiskvoter efter §§ 19 og 20.
- Behandling af de årlige rapporter fra ca. 375 virksomheder og ca. 20 luftfartsoperatører (antal kan løbende ændre sig), jf. §§ 26 og 28.
- Opgaver vedr. akkrediteringsorganer og verifikatorer, jf. akkrediterings- og verifikationsforordningen samt lovens § 25.

- Klima, energi- og bygningsministerens tilsyn efter § 29.
- Administration af gebyropkrævning, jf. § 30.

Hertil kommer revision, videreudvikling og vedligeholdelse af digitalt indberetningssystem og vedligeholdelse af vejledningsmateriale til ordningen til brug for de konkrete sager samt sagsbehandling af konkrete sager og henvendelser vedrørende loven.

Uden for gebyrfinansieringen falder arbejde med udstedelse af regler, herunder lovændringer og almindelig ministerbetjening. Udgifterne hertil forudsættes finansieret indenfor Klima-, Energi- og Bygningsministeriets eksisterende ramme.

Efter *stk. 3* bemyndiges klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om betaling af omkostningerne ved administration af de aktiviteter i loven, som er angivet i *stk. 1* og *2*. Det forventes, at udgangspunktet for gebyropkrævningen er, at alle driftsledere og luftfartsoperatører betaler det samme gebyr for statens administrationsomkostninger. I den gældende gebyrbekendtgørelse betaler stort set alle driftsledere og luftfartsoperatører således et årligt gebyr på 23.300 kr.

Efter § 21, *stk. 4*, og § 22, *stk. 3*, er det erhvervs- og vækstministeren, der fastsætter regler om betaling af gebyr for kontohavere i EU-registeret og Kyoto-registeret. I dette gebyr kan i medfør af *stk. 4* indregnes erhvervs- og vækstministerens udgifter til tilsyn med kontohaverne efter § 29.

Til § 31

Bestemmelsen foreslår i forlængelse af den gældende kvotelov, at det uafhængige Energiklagenævnet skal være 2. instans for afgørelser truffet i henhold til loven af klima-, energi- og bygningsministeren eller erhvervs- og vækstministeren. Energiklagenævnet behandler herudover sager i henhold til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, lov om tilskud til elproduktion, lov om elforsyning, lov om varmforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om fremme af energibesparelser i bygninger, lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om kontinentalsoklen og lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Nævnets sammensætning afhænger af efter hvilken lovgivning, nævnet træffer afgørelse. Baggrunden herfor er, at der ved afgørelse af visse sager er behov for særlig sagkundskab. *Stk. 2* indebærer, at nævnets sammensætning ved afgørelser efter denne lov er identisk med den sammensætning, som fremgår af elforsyningslovens § 91.

Stk. 3 opregner de afgørelser, som ikke kan indbringes for Energiklagenævnet. Afgørelser om afslag på ansøgning om udledningstilladelser, tilbagekaldelse af udledningstilladelser og nedlæggelse af driftsforbud, jf. nr. 1, kan ikke indbringes for Energiklagenævnet, fordi afgørelserne i stedet skal påklages direkte til domstolene.

Afgørelser om tildeling af gratiskvoter, jf. nr. 2, kan som udgangspunkt heller ikke indbringes for Energiklagenævnet. Tildelingen af gratiskvoter sker på baggrund af benchmarks, som er fastsat af Europa-Kommissionen, og der vil derfor ikke være et materielt indhold i ministerens afgørelse, som det kan være relevant at klage over. Det foreslås dog, at der kan klages over ministerens afgørelser om, hvorvidt der kan ske en justering af kvotetildelingen, hvis den har været baseret på urigtige data eller oplysninger, og ministerens afgørelser om, at kvoter skal tilbageleveres, hvis de er modtaget uretmæssigt.

Det foreslås endvidere, jf. nr. 3, at udledningstal for produktionsenheden fastsat af ministeren efter § 26, *stk. 5*, heller ikke kan påklages til Energiklagenævnet. Ministerens fastsættelse af en produktionsenheds udledning efter denne bestemmelse vil kun finde sted, hvor udledningen ikke kan verificeres og kun i disse helt særlige situationer, er det nødvendigt, at der sker en administrativ fastsættelse af udledningen.

Uanset at visse afgørelser i henhold til *stk. 3* ikke kan påklages til Energiklagenævnet, er der, jf.

stk. 4, klageadgang til Energiklagenævnet over retlige spørgsmål i forbindelse med afgørelserne nævnt i *stk. 3*. Baggrunden er den ekstra retssikkerhedsgaranti, der ligger i det forvaltningsretlige toinstansprincip. Der kan således klages over spørgsmål vedrørende forvaltningsretlige regler, f.eks. forvaltningslovens regler om inhabilitet, vejledning, partshøring, begrundelse og klagevejledning.

Det følger af *stk. 7*, at klima-, energi- og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven, regler udstedt i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, træffes af vedkommende minister, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet. Herudover følger det af *stk. 8*, at klima-, energi- og bygningsministeren samt erhvervs- og vækstministeren endvidere kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet af en institution under vedkommende minister eller en anden myndighed, som vedkommende minister i henhold til § 33 har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for ministeren. Det bemærkes, at en stor del af lovens beføjelser til klima-, energi- og bygningsministeren forventes delegeret til Energistyrelsen, ligesom lovens beføjelser til erhvervs- og vækstministeren forventes delegeret til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 9 giver mulighed for, at der kan opkræves et gebyr ved indbringelse af klage. Tilsvarende bestemmelse findes bl.a. i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort elforbrug, hvor gebyret er fastsat til 4.000 kr. Hvis klima-, energi- og bygningsministeren beslutter at indføre regler om gebyr for indgivelse af klage til Energiklagenævnet, forventes gebyrets størrelse at ville ligge på et tilsvarende niveau. Der findes en tilsvarende hjemmel i den gældende kvotelov, men hjemlen er ikke udnyttet, og der betales derfor ikke et gebyr i forbindelse med indgivelse af klager over afgørelser truffet efter den gældende kvotelov. Klima-, energi- og bygningsministeren kan med hjemmel i *stk. 9* beslutte at indføre regler om gebyr for indgivelse af klager over både klima-, energi- og bygningsministerens og erhvervs- og vækstministerens afgørelser.

Til § 32

Stk. 1, nr. 1, gør det strafbart for fysiske og juridiske personer at undlade at give oplysninger eller afgive urigtige eller vildledende oplysninger, som er påkrævet efter § 5, *stk. 2*.

Stk. 1, nr. 2, gør det strafbart for driftsledere ikke at efterkomme klima-, energi- og bygningsministerens pålæg om at udnævne én fuldmægtig, jf. § 7.

Stk. 1, nr. 3, gør det strafbart at udlede drivhusgasser uden fornøden tilladelse efter § 12, *stk. 2*, eller § 13. Straffastsættelsen bør i dette tilfælde reflektere, at virksomheden typisk i denne situation vil have unddraget sig afgiftsbetaling efter § 28, jf. § 32, *stk. 3*.

Stk. 1, nr. 4, gør det strafbart at overtræde vilkår i en udledningstilladelse.

Stk. 1, nr. 5, gør det strafbart, hvis driftslederen undlader at underrette klima-, energi- og bygningsministeren om forhold af betydning for udledningstilladelsen og for tildelingen af gratiskvoter. Ved straffastsættelsen bør det tages i betragtning, hvorvidt overtrædelsen er sket med fortsæt til at opretholde en højere tildeling af gratiskvoter, end driftslederen reelt er berettiget til.

Stk. 1, nr. 6, gør det strafbart for en driftsleder eller luftfartsoperatør ikke at tilbagelevere kvoter, som i henhold til klima-, energi- og bygningsministerens afgørelser herom skal tilbageleveres, fordi kvoterne er tildelt på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne i denne lov herfor i øvrigt er opfyldt.

Stk. 1, nr. 7, gør det muligt at pålægge straf til driftsledere, der ikke overholder en godkendt overvågningsplan eller vilkår heri, også i de tilfælde, hvor overtrædelsen ikke har medført, at de indberettede udledningstal bedømmes som forkerte. Det kan f.eks. dreje sig om overtrædelse af pligt til arkivering af data i 10 år, manglende eller helt utilstrækkeligt beskrivelse af systemet for afvigelsehåndtering eller manglende dokumentation af ansvarsplacering for efterlevelse af overvågningsplanen. Bestemmelsen foreslås indført bl.a. på baggrund af EU-reglerne om overvågning og rapportering af drivhusgasudledning.

ger, hvorefter medlemsstaterne har pligt til at sikre, at driftslederen retter op på uoverensstemmelser og ukorrekte angivelser. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaten har mulighed for at sikre overholdelse af overvågningsplanen - om fornødent ved pålæg af straf. Initiativ til straffesag vil kun blive foretaget som en sidste udvej, hvor det ikke med andre midler er lykkedes at formå driftslederen til at overholde overvågningsplanen.

Stk. 1, nr. 8, gør det strafbart, hvis driftslederen eller luftfartsoperatøren ikke overholder indrapporteringsforpligtelsen i § 26, stk. 1 og 2, ved ikke at indberette, ved ikke at indberette rettidigt eller ved at foretage en mangelfuld indberetning. Ved straffastsættelse bør det tages i betragtning, om driftslederen på grund af overtrædelsen får frataget sin tilladelse. Ligeledes må der tages hensyn til, om overtrædelsen har haft betydning for driftslederens eller luftfartsoperatørens afgiftsbetaling efter § 28, jf. § 31, stk. 3.

Stk. 1, nr. 9, gør det strafbart for driftslederne og luftfartsoperatører, at undlade at give oplysninger, som klima-, energi- og bygningsministeren eller erhvervs- og vækstministeren har anmodet om efter § 29, stk. 3.

Stk. 1, nr. 10, gør det strafbart ikke at efterkomme påbud, som klima-, energi- og bygningsministeren har udstedt, jf. § 29, stk. 4.

Stk. 1, nr. 11, gør det strafbart i øvrigt at fortie og afgive urigtige eller vildledende oplysninger forudsat at dette har betydning for myndighedernes sagsbehandling efter loven, eller har indflydelse på myndighedernes afgørelser efter loven, eller hvis forholdet har betydning for afgiftskontrollen. Ved straffastsættelsen bør det tages i betragtning, om overtrædelsen har haft betydning for driftslederens eller luftfartsoperatørens afgiftsbetaling efter § 28, jf. § 32, stk. 3, eller om overtrædelsen er sket med fortsæt til at opretholde en højere tildeling af gratiskvoter, end driftslederen eller luftfartsoperatøren reelt er berettiget til.

Det følger af *stk. 2*, at der i regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf i form af bøde for den, der overtræder reglerne. Herudover følger det af *stk. 3*, at den der begår en af overtrædelserne i stk. 1 eller 2 med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Endelig følger det af *stk. 4*, at der også kan pålægges selskaber mv. strafansvar efter reglerne i straffeloven.

Til § 33

Stk. 1 indeholder en beføjelse for klima-, energi- og bygningsministeren til at bemyndige en institution oprettet under ministeriet eller anden offentlig myndighed til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt ministeren. Det forventes, at klima-, energi- og bygningsministeren i vid ustrækning som efter den gældende kvotelov vil delegere beføjelser efter loven til Energistyrelsen.

Erhvervs- og vækstministeren har efter *stk. 2* på tilsvarende måde mulighed for at bemyndige en institution oprettet under ministeriet eller anden offentlig myndighed til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt ministeren. Det forventes, at erhvervs- og vækstministeren i vid ustrækning vil delegere beføjelser efter loven, som relaterer sig til driften af EU-registeret og Kyoto-registeret, til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 1 og 2 fastsætter endvidere, at klima-, energi- og bygningsministeren skal udpege en kompetent myndighed i forhold til kvotedirektivet; bortset fra en kompetent myndighed i forhold til visse aspekter af driften af EU-registeret, hvor erhvervs- og vækstministeren i stedet udpeger en kompetent myndighed. Det forventes, at ministrene vil udpege henholdsvis Energistyrelsen og Erhvervsstyrelsen som kompetente myndigheder. Spørgsmålet har relevans i forhold til registerforordningen, jf. Kommissionens forordning (EU) nr. 1193/2011 af 18. november 2011 om oprettelse af et EU-register for handelsperioden, der starter den 1. januar 2013, og efterfølgende handelsperioder for EU's emissionshandelsordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF. I forhold til systematikken i registerforordningen er Erhvervsstyrelsen som udgangspunkt national administrator, mens Energistyrelsen er kompetent myndighed. Registerforordnin-

gen regulerer dog en række forhold, hvor det er mere hensigtsmæssigt, at Erhvervsstyrelsen også er kompetent myndighed, f.eks. sagsbehandling i forhold til dokumentation indleveret i forbindelse med oprettelse eller ajourføring af registerkonti, afvisning af at åbne konti eller ajourføre konti, suspendering af konti, lukning af person- og handelskonti, suspendering af adgang til kvoter mv. I medfør af stk. 2 kan erhvervs- og vækstministeren således udpege en kompetent myndighed i relation til alle forhold, som vedrører administration af danske konti i EU-registeret; bortset fra forhold vedrørende tildeling af udledningstilladelser og gratiskvoter, rapportering af verificerede udledninger og returnering af kvoter, jf. lovens kapitel 3, 4, 6 og 7. Sidstnævnte medfører, at Energistyrelsen fortsat er kompetent myndighed i forhold til registerforordningens bestemmelser om meddelelse til den nationale administrator om tildeling og tilbagekaldelse af udledningstilladelser, tildeling af gratiskvoter, lukning af driftsleder-, luftfartsoperatør- og verifikatorkonti, rapportering af verificerede udledninger, returnering af CO₂-kvoter mv.

Til § 34

Det fremgår af direktivets artikel 15 a og 17, hvilke oplysninger der skal være tilgængelige for offentligheden. Efter bestemmelserne, skal Danmark offentliggøre oplysninger og rapporter om mængden og tildelingen af kvoter og vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af drivhusgasudledninger. Offentliggørelsen vil ske ved, at der løbende opdateres samlede oversigter med de nævnte oplysninger og rapporter på Energistyrelsens hjemmeside.

Stk. 2 fastsætter, at Danmark skal offentliggøre oplysninger om projektaktiviteter, som klima-, energi og bygningsministeren har godkendt, at myndigheder eller private deltager i, jf. § 23. Dette vil også ske på Energistyrelsens hjemmeside.

Til § 35

Stk. 1 giver klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation i forbindelse med indgivelse af en række oplysninger, som driftsledere og luftfartsoperatører mv. skal indsende i henhold til lovforslaget, herunder ansøgning om udledningstilladelser, jf. § 12, fremsendelse af oplysninger af betydning for udledningstilladelsen, jf. § 14, og rapportering af verificerede udledninger, jf. § 26. Bemyndigelsen gælder også for oplysninger, som driftsledere eller luftfartsoperatører mv. skal indgive i medfør af regler udstedt i medfør af loven, og oplysninger, som skal indgives i henhold til EU-retsakter om forhold, som er omfattet af denne lov. Herved henvises primært til oplysninger, som skal indgives på baggrund af bestemmelser i benchmark-afgørelsen, overvågnings- og rapporteringsforordningen samt verificerings- og akkrediteringsforordningen.

Ved henvendelser kan myndigheden stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som vedkommende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til myndigheden. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette myndigheden om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger og indberetningssystemer, til brug for administration og kommunikation om forhold, som er omfattet af loven, forskrifter udstedt i medfør heraf eller EU-retsakter om forhold, der er omfattet af denne lov. Sådanne løsninger kan tænkes gjort obligatoriske at anvende for de omfattede driftsledere, luftfartsoperatører, verifikatorer mv. Bemyndigelsen vil først blive udnyttet, når der foreligger et gennemprøvet og driftsikkert system.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der bl.a. fastsættes regler om, at myndigheden kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser m.v., til virksomhedens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post. Dette vil dog først ske, når det er blevet obligatorisk for de pågældende at være tilsluttet den digitale postkasse.

Bestemmelsen giver ikke bemyndigelse til at indføre nye oplysningskrav eller mere detaljerede oplysningskrav, end der følger af loven, regler udstedt i medfør af loven eller EU-retsakter om forhold, der er omfattet af loven.

Kravet om digital indberetning gælder såvel driftsledere, luftfartsoperatører, verifikatorer som andre, der indsender oplysninger på deres vegne, f.eks. en eventuel konsulent eller advokat. Derimod kan bemyndigelsen ikke anvendes til at stille krav om anvendelse af digital kommunikation i forbindelse med f.eks. høring af andre parter end den person, som ifølge loven mv. skal indsende ansøgning, indberette oplysninger mv.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes undtagelser fra pligten til at anvende digital kommunikation. Undtagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende selv at overvinde, kan ikke føre til undtagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende f.eks. anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Retsvirkningen af at undlade at indsende oplysningerne via det digitale system vil være, at oplysningerne ikke kan anses for modtaget og dermed ikke kan behandles af myndigheden. Hvis oplysninger m.v. sendes til myndigheden på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Bemyndigelsen i det foreslåede *stk. 2* til at fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemte it-systemer m.v. forventes udnyttet til bl.a. at fastsætte krav om brug af bestemte ansøgnings- og kommunikationssystemer.

I *stk. 3* fastsættes det, at digitale meddelelser anses for at være kommet frem til adressaten, når den er tilgængelig for meddelelsens adressat. Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, som frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, som det er obligatorisk at sende digitalt. Bestemmelsen vil have betydning for beregning af, hvornår eventuelle tidsfrister begynder at løbe, f.eks. fastsatte frister for fremsendelse af yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen eller starttidspunktet for beregning af klagefristen. Meddelelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, dvs. fra det tidspunkt, adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, hvor meddelelsen er tilgængelig. Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med it-systemet eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

IT-problemer (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang m.v.) kan betyde, at en digital meddelelse ikke kan afleveres til myndigheden. Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt.

Det bemærkes endelig, at uanset de mere detaljerede bestemmelser, som denne bestemmelse indeholder om digitaliseringskrav m.v., indebærer dette ingen ændring i rækkevidden af øvrige bestemmelser i lovforslaget, som f.eks. indeholder bemyndigelser til klima-, energi- og bygningsministeren til at anvise skemaer til brug for ansøgninger om udledningstilladelser mv.

Bemyndigelsen i *stk. 4* forventes udnyttet til at udstede og udsende standarddokumenter og afgørelser fra myndigheden digitalt. Omfattet er alle dokumenter, som myndigheden udsteder på lovens område, således at dokumenterne kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet. Det er væsentligt, at den person, som er ansvarlig for afgørelsen, kan identificeres entydigt.

Bemyndigelsen i *stk. 5* til at fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender, kunne tænkes anvendt til at fastsætte regler om f.eks. maskinel udsendelse af kvittering for modtagelse af ansøgninger eller oplysninger.

Til § 36

§ 36 giver erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation i forbindelse med den kommunikation, som driftsledere, luftfartsoperatører, verifikatorer og andre fysiske og juridiske personer, har med myndigheden i forbindelse med driften af EU-registeret og Kyoto-registeret.

Ved henvendelser til myndigheden kan ministeren stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som vedkommende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til myndigheden. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette ministeren om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

Registerforordningen kræver allerede, at visse oplysninger oplyses og ansøgninger sker digitalt i form af, at kontohaveren eller ansøgeren indsender de relevante oplysninger gennem EU-registeret. Bemyndigelsen kan endvidere tænkes anvendt til at fastsætte, at tilsvarende regler gælder for Kyoto-registeret

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger og indberetningssystemer, til brug for administration af og kommunikation om forhold, som er omfattet af loven, forskrifter udstedt i medfør heraf eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, f. eks. indsendelse af relevante selskabs- og personoplysninger i forbindelse med ansøgninger om kontooprettelser og kontoajourføringer. Sådanne løsninger kan tænkes gjort obligatoriske at anvende for de omfattede ansøgere, kontohavere, bemyndigede repræsentanter mv. Bemyndigelsen vil først blive udnyttet, når der foreligger et gennemprøvet og driftsikkert system.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i *stk. 1*, kan der bl.a. fastsættes regler om, at myndigheden kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser m.v., til virksomhedens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post. Dette vil dog først ske, når det er blevet obligatorisk for de pågældende at være tilsluttet den digitale postkasse.

Bestemmelsen giver ikke bemyndigelse til at indføre nye oplysningskrav eller mere detaljerede oplysningskrav, end der følger af loven, regler udstedt i medfør af loven eller EU-retsakter om forhold, der er omfattet af loven.

Kravet om digital indberetning gælder såvel ansøgere og kontohavere såvel som andre, der indsender oplysninger på deres vegne, f.eks. en eventuel konsulent eller advokat. Derimod kan bemyndigelsen ikke anvendes til at stille krav om anvendelse af digital kommunikation i forbindelse med f.eks. høring af andre parter end den person, som ifølge loven eller registerforordningen mv. skal indsende ansøgning, indberette oplysninger mv.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes undtagelser fra pligten til at anvende digital kommunikation. Undtagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til undtagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende f.eks. anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Retsvirkningen af at undlade at indsende oplysningerne via det digitale system vil være, at oplysningerne ikke kan anses for modtaget og dermed ikke kan behandles af myndigheden. Hvis oplysninger m.v. sendes til myndigheden på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Bemyndigelsen i det foreslåede *stk. 2* til at fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemte it-systemer m.v. forventes udnyttet til bl.a. at fastsætte krav om brug af bestemte ansøgnings- eller kommunikationssystemer.

I *stk. 3* fastsættes det, at digitale meddelelser anses for at være kommet frem til adressaten, når den er tilgængelig for meddelelsens adressat. Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, som frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, som det er obligatorisk at sende digitalt. Bestemmelsen vil have betydning for beregning af, hvornår eventuelle tidsfrister begynder at løbe, f.eks. fastsatte frister for fremsendelse af yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen eller starttidspunktet for beregning af klagefristen. Meddelelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, dvs. fra det tidspunkt, adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, hvor meddelelsen er tilgængelig. Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med it-systemet eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

IT-problemer (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang m.v.) kan betyde, at en digital meddelelse ikke kan afleveres til myndigheden. Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt.

Det bemærkes endelig, at uanset de mere detaljerede bestemmelser, som denne bestemmelse indeholder om digitaliseringskrav m.v., indebærer dette ingen ændring i rækkevidden af øvrige bestemmelser i lovforslaget.

Bemyndigelsen i *stk. 4* forventes udnyttet til at udstede og udsende standarddokumenter og afgørelser fra myndigheden digitalt. Omfattet er alle dokumenter, som myndigheden udsteder på lovens område, således at dokumenterne kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har

udstedt dokumentet. Det er væsentligt, at den person, som er ansvarlig for afgørelsen, kan identificeres entydigt.

Bemyndigelsen i *stk. 5* til at fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender, kunne tænkes anvendt til at fastsætte regler om f.eks. maskinel udsendelse af kvittering for modtagelse af ansøgninger eller oplysninger.

Til § 37

I § 37 bemyndiges klima-, energi- og bygningsministeren til efter en konkret vurdering at kunne undtage visse nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, som der henvises til i regler udstedt i medfør af loven, fra kravet om indførelse i Lovtidende. Det foreslås i tilknytning hertil, at klima-, energi- og bygningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Stk. 1 er udformet således, at klima-, energi- og bygningsministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger m.v. eller betingelser for tildeling m.v. af kreditter eller kvoter, som der henvises til i regler udstedt i medfør af loven, ikke indføres i Lovtidende. Bestemmelsen tilstræber herved at dække lovens anvendelsesområde. Bestemmelsen er udformet som en bemyndigelse til klima-, energi- og bygningsministeren, og det forudsættes, at afgørelsen af, hvorvidt en forskrift skal undtages fra indførelse i Lovtidende, i hvert enkelt tilfælde beror på en konkret vurdering, som foretages i forbindelse med udarbejdelsen af den konkrete bekendtgørelse, hvori henvisningen til forskriften findes.

Det foreslås i tilknytning hertil i *stk. 2*, at klima-, energi- og bygningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås. *Stk. 2* indebærer, at det i alle tilfælde, hvor internationale vedtagelser eller tekniske specifikationer undtages fra indførelse i Lovtidende, skal angives, hvorledes oplysning om indholdet af forskrifterne i stedet kan fås. Bestemmelsen er udformet som en bemyndigelse til klima-, energi- og bygningsministeren, og det forudsættes, at det i hvert enkelt tilfælde vil blive overvejet, på hvilken måde oplysning om indholdet af forskrifterne mest hensigtsmæssigt kan gives. Ophavsretlige aspekter fører til, at det hovedsageligt, men ikke nødvendigvis udelukkende, vil ske ved gennemsyn hos den myndighed, der administrerer ordningen.

Ved tekniske specifikationer forstås især standarder, guidelines, normer, klassificeringer, forskrifter, retningslinjer eller tekniske definitioner udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Dansk Standard (DS), European Committee for Standardization (CEN) og International Organisation for Standardization (ISO), af nationale eller internationale akkrediteringsorganer eller af brancheorganisationer m.v.

Foruden de tekniske specifikationer indeholder bestemmelsen mulighed for at undtage visse internationale vedtagelser fra kravet om indførelse i Lovtidende. Ved internationale vedtagelser forstås f.eks. beslutninger, rapporter, resolutioner, kodekser, guidelines m.v. fra FN, OECD eller andre internationale organisationer. I visse tilfælde kan en forskrift være både en international vedtagelse og en teknisk specifikation.

Bestemmelsen forventes anvendt i det omfang EU eller international regulering stiller krav om anvendelse af sådanne internationale vedtagelser eller tekniske specifikationer. Det kan f.eks. nævnes, at tildelingen af gratiskvoter til alle stationære produktionsenheder i EU fastsættes i medfør af Kommissionens afgørelse af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF. Denne afgørelse anvender ophavsretligt beskyttede EN standarder ved definitionen af produkter i teglværkssektoren, der er omfattede af specifikke benchmarks.

Til § 38

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2013, hvor tredje kvotehandelsperiode (2013-2020) begynder. Ændringsdirektivet, som loven gennemfører, skal være gennemført senest den 31. december 2012.

Alle forhold vedr. tredje kvotehandelsperioder, f.eks. udstedelse og ajourføring af udledningstilladelser, kvotetildeling mv. behandles pr. 1. januar 2013 efter bestemmelserne i lovforslaget. Drivhusgasser udledt i 2012 eller tidligere behandles efter gældende lov om CO₂-kvoter, jf. § 39, stk. 1.

Til § 39

Den gældende kvotelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010 foreslås ophævet.

Eftersom rapportering af CO₂-udledning og returnering af kvoter for 2012, som er det sidste år i anden kvotehandelsperiode (2008-2012), skal ske i foråret 2013, foreslås det, at dette foretages i henhold til den gældende kvotelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010.

I *stk. 2* fastsættes, at udledningstilladelser, som er udstedt med hjemmel i den gældende kvotelov, forbliver i kraft indtil de afløses af udledningstilladelser udstedt i henhold til lovforslaget. I de eksisterende udledningstilladelser er der fastsat vilkår om, at tilladelserne først kan ændres 5 år efter udstedelsen og med et forudgående varsel på 1 år. Dette vilkår bortfalder, sådan at de eksisterende udledningstilladelser efter lovens ikrafttræden umiddelbart kan erstattes af nye udledningstilladelser, som lever op til de regler, som gælder for tredje kvotehandelsperiode. Ændringerne vil ikke være af indgribende karakter for driftslederne, og det er derfor ikke betænkeligt at ophæve varslet på 1 år. En manglende ajourføring af udledningstilladelserne vil endvidere være en overtrædelse af kvotedirektivet, eftersom udledningstilladelserne skal bringes i overensstemmelse med de krav, som gælder for tredje kvotehandelsperiode.

Bestemmelsen i *stk. 3* indebærer, at de bekendtgørelser, der er fastsat i medfør af den gældende kvotelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov.

Til § 40

Til nr. 1 og 2

(§ 20, stk. 9 og 10)

Bestemmelserne sikrer fjernvarmeforbrugerne mod prisstigninger ved, at omkostninger til CO₂-kvoter medgået til varmeproduktion, lægges oven i varmeprisen, så længe der er gratiskvoter til rådighed for varmeproduktionen. Bestemmelsen implementeres ved en ændring af § 20 i lov om varmeforsyning. Der findes allerede en sådan bestemmelse i varmeforsyningsloven. Der er udelukkende tale om konsekvensændringer i varmeforsyningsloven som følge af, at nummereringen af bestemmelser i lovforslaget ændres i forhold til den gældende kvotelov.

Til nr. 3

(§ 20, stk. 11)

De nationale principper for tildeling af gratis CO₂-kvoter til varmeproduktion har hidtil været fastlagt i lov om CO₂-kvoter. Lovforslaget ændrer tildelingsprincipperne for gratis kvoter, idet tildelingen fra 2013 sker på basis af harmoniserede tildelingsprincipper udmeldt af Europa-Kommissionen. Dette medfører blandt andet, at tildeling af gratis kvoter til varmeproduktion og principperne for beregning af brændselsforbruget til varmeproduktion fremover ikke vil fremgå af lov om CO₂-kvoter. Som konsekvens heraf skal hjemmelsbestemmelsen i varmeforsyningsloven til at fastsætte regler om CO₂-kvoter ændres, så det

fortsat er muligt at fastsætte regler om tildeling og forbrug af CO₂-kvoter til varmeproduktion. Det er hensigten at videreføre de hidtidige principper vedrørende beregning af antallet af kvoter anvendt til varmeproduktion.

Bestemmelsen vil endvidere blive anvendt til at fastsætte, hvilke varmeproduktionsenheder, der skal overføre CO₂-kvoter til varmeaftagerne. Som noget nyt tildeles der i visse situationer gratis kvoter til industriel overskudsvarme, selvom der ikke udledes CO₂ ved produktionen af selve overskudsvarmen. Der skal derfor ikke returneres CO₂-kvoter for denne varmeleverance. CO₂-kvoterne anses derfor ikke som tildelt til varmeproduktion, men som et økonomisk incitament til at udnytte anvendelse af overskudsvarme. Ved industriel overskudsvarme vil gratis kvoterne tilfalde industrivirksomheden og værdien af gratis kvoterne vil typisk indgå i forbindelse med forhandling af varmekontrakten.

Hvis en varmeproduktionsenhed har flere varmeaftagere, vil hjemlen blive anvendt til at fastlægge fordelingen af CO₂-kvoter mellem varmeaftagerne. Ligeledes vil hjemlen blive brugt til at regulere overførsel af CO₂-kvoter i forholdet mellem varmeproduktionsenheder og varmeaftagere ved underskud eller overskud af CO₂-kvoter.

Til § 41

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer i kulafgiftsloven som følge af, at nummereringen af bestemmelser i lovforslaget om en ny CO₂-kvotelov ændres i forhold til den gældende CO₂-kvotelov. Samtidig erstattes henvisningen til en konkret bestemmelse i CO₂-kvoteloven til en generel henvisning til CO₂-kvoteloven. Kulafgiftslovens henviser til CO₂-kvotelovgivningen både før og efter disse konsekvensændringer med det formål, at der afgiftsmæssig skal sondres klart mellem virksomheder/anlæg som henholdsvis har tilladelse til og ikke har tilladelse til udledning af CO₂. Konsekvensændringerne medfører ingen realitetsændringer.

Til § 42

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer i kuldioxidafgiftsloven som følge af, at nummereringen af bestemmelser i lovforslaget om en ny CO₂-kvotelov ændres i forhold til den gældende CO₂-kvotelov. Samtidig erstattes henvisningen til en konkret bestemmelse i CO₂-kvoteloven til en generel henvisning til CO₂-kvoteloven. Kuldioxidafgiftslovens henviser til CO₂-kvotelovgivningen både før og efter disse konsekvensændringer med det formål, at der afgiftsmæssig skal sondres klart mellem virksomheder/anlæg som henholdsvis har tilladelse til og ikke har tilladelse til udledning af CO₂. Konsekvensændringerne medfører ingen realitetsændringer.

Til nr. 2

Ligesom under nr. 1 er der tale om konsekvensændringer i kuldioxidafgiftsloven som følge af, at nummereringen af bestemmelser i lovforslaget om en ny CO₂-kvotelov ændres i forhold til den gældende CO₂-kvotelov. Endvidere udgår henvisningen til § 17, stk. 1, i den nugældende lov om CO₂-kvoter, da denne henvisning ikke har et selvstændigt indhold i forhold til praksis på området. Disse ændringer medfører ingen realitetsændringer.

Til § 43

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lov om varmforsyning***§ 20. ...**

Stk. 9. Værdien af overskydende CO₂-kvoter tildelt til varmeproduktion efter §§ 16-20 i lov om CO₂-kvoter modregnes i priserne for ydelser omfattet af stk. 1. Ved overskydende kvoter forstås, at antallet af gratis tildelte kvoter til producenten efter §§ 16-20 i lov om CO₂-kvoter er større end det antal, producenten faktisk har haft behov for til dækning af CO₂-udledningen fra varmeproduktionen.

Stk. 10. Udgifter til betaling af afgift efter bestemmelsen i § 31 i lov om CO₂-kvoter kan ikke indregnes i priser for ydelser omfattet af stk. 1.

Stk. 11. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden for værdifastsættelsen af de kvoter, som er nævnt i stk. 8, og af overskydende CO₂-kvoter efter stk. 9.

Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.

*Lovforslaget**Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning*

§ 40. I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 577 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, stk. 9, ændres »efter §§ 16-20 i lov om CO₂-kvoter« til: »i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter«.

2. I § 20, stk. 10, ændres »efter bestemmelsen i § 31 i lov om CO₂-kvoter« til: »efter § 28 i lov om CO₂-kvoter«.

3. § 20, stk. 11, affattes således:

»Stk. 11. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kvoter, som er nævnt i stk. 8, og af de overskydende CO₂-kvoter efter stk. 9, herunder regler for administration af ordningen. Ministeren kan herunder fastsætte bestemmelse om værdifastsættelse af de i 1. pkt. nævnte kvoter, om tildeling og forbrug af CO₂-kvoter til varmeproduktion, om tidspunkt og fremgangsmåde vedrørende overførsel af CO₂-kvoter i forholdet mellem varmeproduktionsenheder og varmeaftagere ved underskud eller overskud af kvoter og om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere.«

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.

§ 41. I lov om af afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 5 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændring:

§ 5....

Stk. 5. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der...

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der...

Stk. 7. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald, divideret med 0,85. Hvis der...

Stk. 8. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,85 og fratrukket energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der...

Stk. 9. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂,

1. I § 5, *stk. 5-II*, ændres »§ 9 i lov om CO₂-kvoter« til: »lov om CO₂-kvoter«.

jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke, på betingelse af at der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget og varmen derfra udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige...

Stk. 10. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke, på betingelse af at der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget og varmen derfra udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige..

Stk. 11. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som skal opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, skal ved opgørelse og varmemålinger medtage bortkølet varme til den producerede varme. Virksomheder, som producerede både elektricitet og varme i 2008, og som bortkølede produceret varme i 2008, kan opnå et fradrag i den producerede varme, jf. 1. pkt., for efterfølgende kalenderår. Dette fradrag..

Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter

Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter

§ 42. I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 5 i lov 1564 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

§ 5. ...

Stk. 2. Virksomheder, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den indfyrede mængde ikkebionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). For anlæg...

Stk. 3. Virksomheder, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den samlede indfyrede mængde affald ganget med en standardemissionsfaktor på 28,34 kg CO₂/GJ for affaldet. Energiindholdet i...

§ 7. ...

1) ...

2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, og nr. 12, 1. pkt., der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i henholdsvis § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas,

3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og der afsætter elektricitet, eller til dampskibsfart og jernbanedrift efter bestemmelserne i henholdsvis § 7, stk. 1 og 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i § 7, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse, og...

Stk. 5. Afgiften betales for:

1) (*1. punkt udeladt*) Afgiften tilbagebetales dog ikke for elektricitet produceret på anlæg, som ikke er omfattet af § 9 i lov om CO₂-kvoter.

§ 8 a. Der ydes tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2,

1. I § 5, stk. 2 - 3, § 7, stk. 1, nr. 2 - 3, stk. 5, nr. 1, to steder i § 8 a, stk. 1, to steder i § 9 a, stk. 1, og i § 9 b, stk. 1 - 2, ændres »§ 9 i lov om CO₂-kvoter« til: »lov om CO₂-kvoter«.

stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter. (2. pkt. udeladt). Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter. Tilbagebetalingen opgøres efter reglerne i stk. 2 og 3.

§ 9 a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7, 9-11, nr. 12, 1. pkt., nr. 13 og 16, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2. (2. og 3. pkt. udeladt). Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter.

§ 9 b. Momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Stk. 2. Andelen af en fjernvarmeleverance, som er leveret fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, skal fremgå af fakturaen for fjernvarmeleverancen.

2. I § 9 a, stk. 1, ændres »§§ 5 - 8« til: »§§ 8 - 10«, og », bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter« udgår.